

העונש הזה

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

מאי 1948, שנה 10
ז' כסלו תשמ"ז

* מהומות השבת בירושלים *
* חמונים הקרב ברמת *

הח' נליסקון 8 תל-אביב
מקום מברקים: פולסקופס
מ.ד. 188, 26788
פריז: העולם הזה בע"מ
שם: ישראל בע"מ ת"א
פיו המערכת אהרתי עבוד
מכון הספרות, מלבר עבוד
עורכות המהפכניות תחת
"ביתת" ד"ר לזרובי.
שוכנות על-ידי חברי ה'
זערכת הברות על-ידי.

עורך משנה: יחיאל
ישעיהו לביא

הכתב הראשי:
עמנואל פת

בסורך הראשי:
אורי אבנר
ראש המערכת:
שלום כח

עורך משנה: תביית
אורי פלע

הזלם הראשי:
ה ברע

חברי המערכת:

רוב איתן, משה כרמל, יחיאל כחן, יצחק נביר, ילי
לילי, רותי דוד, בני זכאי, יוחנן זכאי, אהרן
עמוס קינו, טילב קשת, אברהם רפפורט.

ראש מערכת ירושלים:
יוצא ארץ

מנהל מערכת:
עורך דפים:
מנהל מבצעים:
רד סמית
משה אור
שלמה גריר

ראש המגזלה:
שלמה הרר

מכתבים

ישו באידת

ברצוני להודות לכם על רשימתכם המצוינת
ההנחת על דל ברניורה (תעלים הזה 891). היא
מראה את הכעיה באורה הנכון.

ה. ל. לינדסי
העדה הבאפטסיסטית בישראל
ירושלים

באשר לפרשת המורה דל ברניורה ולפרשות
דומות לה הייתי רוצה להזכיר שתי עובדות:

(א) ברוב המדינות המודרניות הסעיה "דת"
אינו מופיע כלל בתקנותיו של האזרח ואינו
מעניין את השלטונות.

(ב) מנילתיזציות האדם של האומ"ם אשר גם
ישראל חסמה עליה, כוללת את הסעיה הבא:
"כל אדם זכאי להגשם המהשבה, המצטון והדת.
חופש זה כולל את זכות-האדם להמיר את דתו,
או את אמונתו, ולתת ביטוי לדתו, או לאמונתו,
ביחידות או בציבור

האם כוחם של עקרונות אלה יפה רק כלפי
רו"ם, ואינו יפה כלל לנו? אורח ישראלי
ר"ר א. זק, תל-אביב

התענה הגואלת

יש לי דעיון, אשר בוצעו עלול למנוע את
הישגות של פרשות מסוג פרשת הספינה בתי
נלים (תעלים הזה 893). מאחר שגם אילת וגם
כל הורמנדל בידינו, הרינו מציע למשרד ה'
פיתוח והבטחון לחסור תעלה מאילת עד מנדל.
מבוא מאילת שהתעלה תעלה כמה מיליון דולר
והסירתה תימשך המש שנים. אבל הדבר ישתלם
לנו יפה. היות ואנו נמסור את כל בעיית-האבטלה
ונחסור לעצמנו את 18 מיליון הדולרים, שאנו
מוציאים מדי שנה על הסיכוב מסביב לאפריקה.
אוב, תעלה כזאת תהיה משוכללת סימאה מי
תעלת סואץ ותכנס לנו שפע של דביים.

אלכסר קובי, ירושלים

מינבלות לתכנית: אין יציאה מאילת אלא
דרך הים הטרוטוריאליים של מדינה שכנה;
המצרים שולטים באי טיראן, בפתח המפרץ.

שדושה שנתרתי כנלא

בסעיה בי של חוק החינוך הממלכתי כתוב בין
השאר כי חובה להשתיח חינוך זה, על שאיפה
להבדה בנייה על חירות, שחיון, סובלנות, עזרה
הדדית ואבהות-הבריות". והנה קנארי בתוכנם כי
שלושה צעירים ערבים, שגושמו בתקופת איש-
הממשלה-הצבאי בצנחה (תעלים הזה 891) נעצרו
לתקופה של שנה נוספת, לסי סעיה 111
חוקי-החירום. מה אענה לתלמודי, אם ישאלוני
מדוע נעצרו שלושת הערבים? האומר כי הם
נעצרו בשם החירות? או בשם הסובלנות? או
אולי בשם אבהות-הבריות?
אם סיבת המעצר היא כשהנחת, הרי מחובת
האזרחים לכך להסכיר זאת, מבלי לסנוע בי-
בסחון המדינה.

מורה עברי, ראשון-לציון

כדאי לחיות כתבו

יבכר, אחרי שכתביכם היו כבצנים ועורכי יום-
סרט לעצמם, הפך כתבכם עתה דור של בית-
המחוי (תעלים הזה 893). לכריאות.
שאלה פרטית: אמתול עברתי במקרה ברבנות
וראיתי נבר השור, בעל שסם גדול, מתגרש מי
אשתו. האם היה זה כתב העולם הזה העורך
רפפורט בשם "חורש אתר הייתי גרוש?"
יוחנן ברזלי, תל-אביב

הקורא ברזלי שגה. לא היה ברבנות שום
נציג אחד של העולם הזה מלבד הכתב שהח'
חתן אותה שעה, למטן רפפורט-גיה מקיפה תחת
הכותרת: "שבוע אחד הייתי גרוש"

מלאי צהוב

לאחר קריאת מאמרו של עמוס קינו על ה'
דרכיו הישראליות (תעלים הזה 892) הייתי רוצה
לפנות אל משרד-החוק שלנו בשאלה חשובה:
מדוע מקבלים זרועות וצוליינים ספרדיים רשות
כניסה לישראל ללא כל קושי? שעה שהספרדים
מסרבים להניח לנושאי דרכונים ישראליים לרדה
לחור בברצלונה?

נח אביצחק, תל-אביב

האם אתה בעד השכרה
כללית?
האם אתה מחיר תפיסה?
האם מוחך עובד כראוי
תחת לחץ?

בחן את
שכלך!

מזה שנים רבות נתקדם כי
עולם המדע מבחן האינטלי-
נציה בצורותיו השונות,
הידוע בלועזית בראשייתר
בותיו אי. קיו. (מנת שכל).

בשכונת הכא יפרסם "העו"
לם הזה" זו הפעם הראשונה
בעתונות הישראלית, מבחן
אינטליגנציה שלם, עשוי כי
מוחך ומבחן עצמי והדד,
בתוספת לירות התוצאות.

רגלי המלכה

מדוע אינכם מקדישים מקום לבעיית היל-הרגלים
הישראלי, "סלכת-החילול של צה"ל" הרי כי
יום אנו רואים לפגוע מציאות אכזרית ומכבידה:
הבריות מתיחסים אל איש-היל-הרגלים כאל כסי
כיו שלא הצליח להסתדר בניוב באתר המשפדים
רוב הנוער אף הוא מתאמץ לסנות עורף לחיל-
הרגלים ולמצוא לו עיסוקים צבאיים נאות יותר.
אריה, תל-אביב

מוזל זוגי

אני, עכרכם וקוראכם הנאום, ידוע בין חברי
כשישמו לבחסר עליון, מעודי לא זכיתי במלחה
העממי, בבלות המנטוריו, במפעל-הסיים רי
אפילו לא בהתערבות.
הדברים הניעו לירי כך שחברי הרביקו בי את
הכינוי "שליסוף" ואני ספקתי לעסוק בכל דבר
המכונה בשם הנרלה... והנה לפתע התהפך ה'
לנל: אני, הלא-יוצאלי זכיתי בכרטיס זוגי לה'
צנת המרד על הקיץ (תעלים הזה 892).

המטאטא והתוחמה

ברשימה על תוחמת הכרכ הממשלה החדשה
לאחר הכחירות לכנסת השלישית (תעלים הזה
892) חסר פרט קטן, אך חשוב: מי ימלא (לפי
תוכנית בי. נ"י) את מקומו של אכא אבו
כנצני ישראל באו"ם?

נתן גרינבאום, תל-אביב

פתרון לפתרון

אתם יכולים לפתור את בעיית פתרון-התשבץ
בצורה ששונה, מבלי שהפתורים יצטרכו להשי-
חית את תלונות-השכונות, או לשלוח את ה'
פתרונות על-גבי ניר. עליכם רק להרפס את
התשבץ על מוסף של הציפורי, אשר יצורף לי
עתון.

משה קרפף, חיפה

פתרון לפתרון

לצערו אין העולם הזה יכול לקבל את
רצנתו (הטובה) של הקורא קרפף, כי הדבר
היה מייקר במידה ניכרת את העתון.

ישבת ההתאחדות לכדורגל נטתי

מה אמש במשבד המור. הנהלת הפועל
עמדה על כך כי נבחרת מכבי תצא לי
משחקים באי טרינידאד, ואילו הנהלת
מכבי איימה לפרוש מההתאחדות אם לא
תישלח נבחרת הפועל שהיא "הנבחרת
הטובה בארץ", לדברי אנשי מכבי.

ישראל פרשה אמש מועדת שביתת-
הגשק המעורבת הישראלית-מצרית אחרי
שהישיבה-הראש העורבגי סירב לגנות את
ישראל, לפי הצעתה, בגלל הצבאי
301687531/ק שערב בסעות את הגבול.
"מעשים באלה" אמר הנציג הישראלי
הבכיר, "בערערים את האימון בוועדה".

ד"ר עזריאל קארליבך כתב היום
מאמר ראשי על שאלת הסואץ, בו הביע
דעה שהיא מזוהה בדיוק עם הדעה ש'
הביע ד"ר עזריאל קארליבך במאמר רא-
שי שכתב אמתול על הנית הסואץ.

החמישי

היה היה איש בשם כורש
שלקח נערה אל-החורש.

והעץ נעקר מן החורש.

העולם הזה 894

יתעורר כך רגש סקרנות. אם צדקתי בכך,
גרמי לי קורת-רוח ופרסמי בגליון הטולם
הזה בסורך הבא דברים אלו:

אל ח/ח. 351. מהנ"ל
מכתבך נתקבל ונקרא.

— מאשרת ונכונה.
באם יהיה כתוב "מאשרת ונכונה" אוכל
לחשוב שהבנת את מכתבי היטב, את מ'
אשרת את כל הכתוב בו ונכונה להמשך.

באם לא הבנת ואינו מודה בכך, כתבי
בסוף:

לא מאשרת ונכונה".

לאחר אחת מהתשובות יבוא המשך מצדי.

באם את מעונינת לספק את סורתך, האורי
בסבלנות. לעת-עתה אוכל לומר לך רק

שאינני מלאך. הנני אך ורק אדם. איני האדם
השלם, יש בי גם חסרונות ובטוחני שגם

הירונות. גילי אינו חשוב (בשבילנו לא יהיה
קיים הגיל) אולם באם מונחך אמיתית,

מוכן זה וואני אהיה מוויפת, או מלפני כמה
שנים, חושבי שגילנו זהה בערך. אולם

במחוגנו...? את נראית כצעירה מדי לגבי
הרושם שעשתה על הכותבת.

אני מקוה שנקיים בינינו מגע אקטונוי
ותו לא. (הדבר נתון לבחירתך).

גב את החבר הזה עלי לאכזב. רותי
אינה מוכנה בהחלט לערוב תפקיד עם חיים

פרטיים, ביקשני להעביר את תשובתה:
"לא מאשרת (ולא) נכונה". אולם, לצורך

הרגעה: רותי אינה נשואה.

על כולם עולה, כך מספרת רותי, החבר
הדרום-אפריקאי היושב בקיבוץ גבתי, ממ'
סיר עליה מכתב-אהבה אחד ליום, בדיקנות

של שעות. הנה אחד מהם:
זה זמך-מה שאני שם לב לתמונתך בעתון.

העולם הזה. הריני מרשה לאמור לך:
אהבתיך! כן, רותי, אהבתיך, ובכל חום

לבי, פשוט למקרא שורותיך וכיצד את
שייעצת לבורים ולבחרות צעירים, הרי

זה ממש נפלא.
אם את נשואה או לא, זה לא מענין אר

כי אהבתיך, רותילה.

הריני כורע ברך לפניך, מבקשך ומתח'
נן לפניך, הריני מוכן ללכת לקצה הבל

בגללך. הריני מוכן לרדת לשאול-תחתיות
או לקפוץ מהמסגד של באר-שבע. רק ה'

שיבי לי אהבה, אמרי שאהבתיני. האם זה
לא נפלא לאהוב, רותילה?

אנא רותילה, כתבי לי מעל דפי מדורך.
ואם לא תעני לי, לא אפטיק מלכתוב לך

יום ולילה עד שאדע שאהבתיני.
הוי חמודתי-לבי!"

לו קראת את כל המכתבים המגיעים
לרותי (ומפעם לפעם אני מרשה לעצמי

להציץ) היית מסכים עמי, מן הסתם, ש'
כאן קבור חומר עצום לסוציאולוג המבקש

לנתח את אופי הנוער הישראלי. שום סופר
לא יוכל להגיע לקרוביהם של אחרים מהם.

אינו כנות! אינה פאתוס בלתי-מוזווי!
השבוע הרשימי לרותי להרחיב את מדור

הה באופן חד-פעמי, ע-ליגנת לפרסם במלר
או שכתב אחד שגואלה לה (וגם לי) בעל

ערך מיוחד להבנת ההווי של הדור הצעיר
ביותר. אני מקוה שאחרי שתקרא את ה'

מכתב חסכים-עמונו שהמקום אינו מבוזבז.

איש כפ

האוטובוס נע, אורות פנסיו הכקיעו את האפילה. רק שלושה מטרים נותרו עד הצטלכות הכביש עם מסילת הכרזל. ושם. נשעח הכוקר המוקדמת. חיכה לו

מורות

ע ל

הכפסים

המדינה בולה נדהמה כהיוודע על הטרנדיה, אשר מצאה לפני שבוע את מעברת קורדאני הקטנה, במפרץ חיפה: 11 מיושביה נהרגו ו-25 נפצעו, כאשר התנגש אוטובוס של אנג' כרכבת. שני הצדדים המטירו האשימות זה על זה. אך גידויו האשמים באסון זה לא יפסיק את הכבי החנוק במעברת קורדאני: לא רבים הצריפונים בהם לא אכד אכ, בעה, מפרנס. למחרת האסון ביקרה חוליית-כיסוי של "העולם הזה" במקום, ערכה רקונסטרוקציה של ההתנגשות (למעשה), אספה אינפורמציה מפי עדים רכיב, בראשם אהרון שרביט, (למטה) אשר אחר להגיע לאוטובוס-הממות בדיקות ספורות בלבד, היה עדי-הראייה היחיד של ההתנגשות הקטלנית.

אהרן שרביט סקר את שטחו, אחר הגיה על השולחן את כוס התה המלאה למחצה: השעה היתה 0500. הוא היה עלול לאחר את האוטובוס הראשון, שהיה מסייע אותו מדי יום ביומו ממעברת קורדאני ב' למקום עבודתו, בית-חרושת למרצפות בקרבת חיפה. בדרך כלל היה אהרן קם בשעה 0430, אבל היום ישן יותר מדי. הוא פתח את דלת הצריף, רץ החוצה. בחוץ שררה אפילה. רק אורותיו של האוטובוס הנע נראו לעין. אהרן ירד מן הכביש, רץ על-פני החול הלח: הוא ישיג את האוטובוס בתתנה האחרונה, לפני מסילת-הברזל, מקום שם הוא לוקח לפעמים נוסע, או שניים. האוטובוס נעצר. מיעהו נכנס פנימה, אך אהרן נמצא עדיין במרחק רב. הוא נתקל בשיח קטן, נפל, גידף, קם והמשיך לרוץ: הוא מוכרח להגיע לאוטובוס. אחרת יאחר לעבודה והמעביד ינכה סכום הגון ממשכורתו. הוא צעק בקולי קולות. אך האוטובוס לא חיכה לו. אהרן התיאש, נעצר תחתיו, שב והציץ בשעונו: 0504. רע מאד. האוטובוס הבא יגיע רק כעבור שעה.

פתע פרץ גוש אפל מבין גבעות-החול, חפז לקראת האוטובוס, שקרב אליו בוחית ישרה. אהרן הספיק רק לחשוב: "רכבת חיפה-עכו!" אחר נשמע קול משק פלדה בפלדה. הרכבת המשיכה לנסוע, צחתה את הכביש, נעצרה. האוטובוס לא נראה לעין. "שמעתי זעקות-אימים ורצתי לעבר הצטלכות", סיפר אהרן ברעד. האוטובוס היה מוטל על צדו השמאלי, בתוך שקע קטן, מתחת לסוללת מסילת-הברזל, כעשרה מטרים משמאל לכביש. אהרן מיהר לעבר האוטובוס, הגיע אינסטינקטיבית אל הרלת הקדמית. "היא היתה נעולה, והנהג ניסה לפרוץ לו דרך החוצה." סיפר לאחר מכן, "עזרתי לו. הוא היה חיוור כסיד, נראה המום לגכרי וחבט בגרופיו על ראשו." אותה שעה הגיע למקום דוד, חברו של אהרן. השניים עזרו לנהג לעלות על המסילה. הוא ישב, הניח את תיק-העור שלו לצדו וכבש את ראשו בידיו. "אמרתי לו שישב ויחכה עד שתבוא המשטרה. הוא הניד בראשו ולא זז ממקומו."

דוד רץ לסלפן למגידוד אדום מן המחנה הצבאי הסמוך (במעברה אין קשר טלפוני), ואהרן חזר אל האוטובוס. הוא ניפץ את החלון האחורי במהלומת-אגרוף, ספג תוך כדי כך חתך עמוק, אחר סובב את הידיית מבפנים ופתח את החלון. לעיניו נגלה מראה אימים. בני אדם היו מוטלים זה על גבי זה, בלי יכולת לזוז. אהרן נכנס לאוטובוס, התחיל גורר אותם החוצה. הראשון לא נפגע כלל. השני היה פצוע קשה בראשו. השלישית היתה נערה בשם ג'ורג'ט. גם היא היתה פצועה. אחר נתקל מבטו של אהרן בשמעון בכר, שהיה מוטל בלי-נוע. "ידעתי מיד שהוא מת: הוא היה כבד מאד."

עתה כבר נתמלא השקע הקטן בהמוני-אדם וצועקים ונאנקים. חלונות צריפי-המעברה הוארו ויושביהם זרמו לעבר ההצטלכות. "שמעתי אותם צועקים, איפה הנהג?" הוא ראה את ההמון הצוחה, קם ממקומו ורץ לעבר הכביש הראשי. הוא היה מבוהל עד כחת.

הנהג לא קפץ החוצה

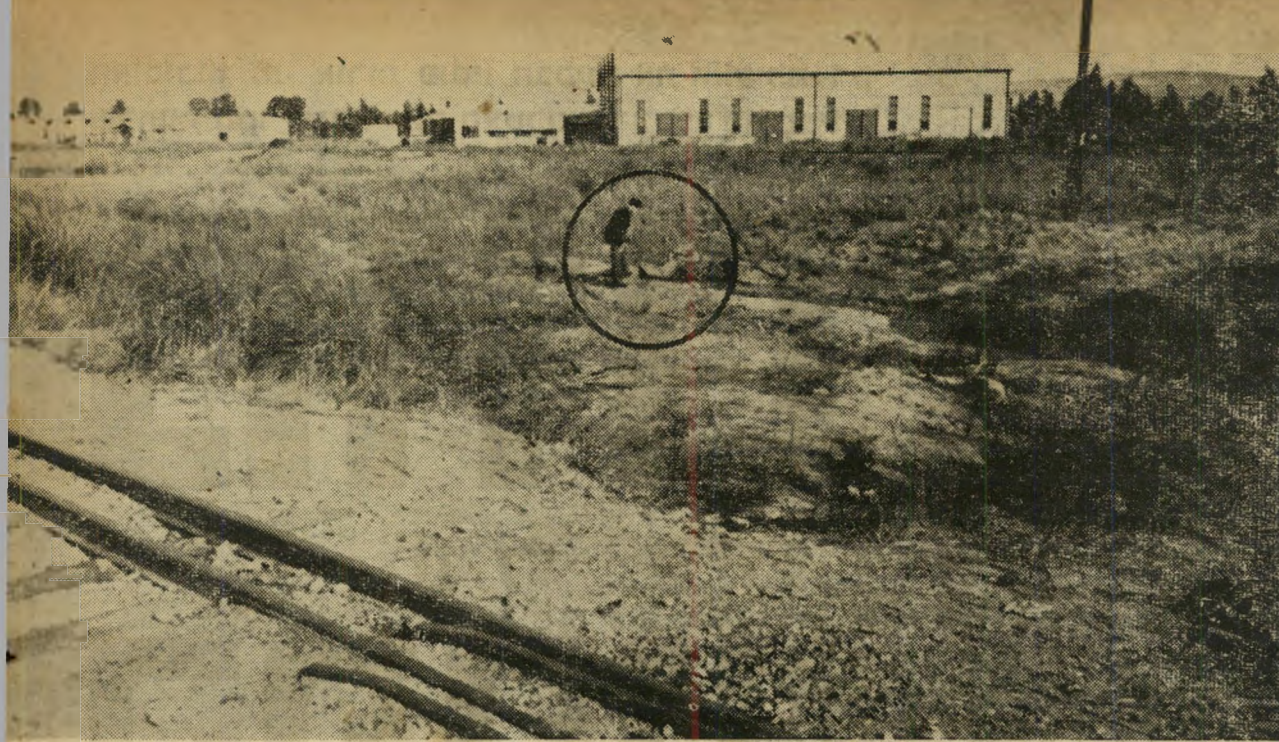
קביצת נהגי אגד לבושים מדי חאקי נכנסו לתחנת המשטרה בחיפה. אתם באה גם אשה נמוכה, בהירת שיערה בלה טילו קרבה אל הסמל התורן, בקשה רשות להתראות עם בעלה, דב.

חלפו חמש עשרה דקות. הסמל שב והורף, ביקש מבלה טילו להיכנס לחדר הפיזימי. שם חיכה לה דב, גבר שרידי וגמוך קומה, בעל פנים ישרות, הוא נראה שבור ורצוצץ.

בלה קרבה אליו: "מה קרה?"
"אסון גדול, בלה, אסון גדול, הרבה הרגום. הרבה פצועים."
"אתה בריא ושלם?"

"אני חושב שכן, רק כל גופי כואב, כאילו היכה אותי מישהו במקל."
"כיצד קרה הדבר, דב?"
"אינני יודע. הרכבת הופיעה פתאום, כאילו

לו צצה מתחת לאדמה. הרגשתי חבטה והאוטובוס עף לתוך השקע, אשר מתחת לסוללה. משך שנייה אחת היה הכל שקט. אחר כך שמעתי צעקות. נדמה לי שגם אני

מקום האסון: כתב העולם הזה (במעגל) מתבונן במצבה היחידה — הדלת האחורית של צפונית מזרחית להצטלבות, לאחר שהאוטובוס המרוסק נגרו למוטק סמוך של אגד. מסביב לדלת רסיסי זכוכית וכתמי דם קרוש. העדים מספרים כי כאשר רץ אחד האנשים למחסנים (ברקע) כדי להשמר להרשות לו להיכנס, נכנע רג לאחר וחיכה חריף. גם המשטרה טיבה תחילה להטיע את הפצועים במכוניתה לבית החולים.

שלו (אגד שכרה לו את אחד מטובי עורכי הדין של חיפה, יעקב סלומון).

האשמות מנוגדות

חקירת האסון היתה קפדנית ומפורטת. המודיעין והרפואה סטרוטוריים של המשטרה בילו במקום את כל היום, ערכו מדידות,

צעקתי. נסיתי לפתוח את הדלת. שנמצאה בדוק מעלי. זה היה קשה מאד. אחר כך בא מישו ועזר לי לצאת.

איפה הנהג?

"דב, עתוני הערב כתבו שאתה לקחת את התיק שלך וקפצת החוצה דרך הדלת השמאלית וברחת."

"הם כתבו כך? זה לא נכון. לא היתה שם כל דלת שמאלית. ואפילו אם היתה לאוטובוס דלת שמאלית, זה לא היה עוזר לי: האוטובוס היה מוטל על צדו השמאלי. באמת ברחתי, אבל זה היה מאוחר יותר, בהתחלה ישבתי על הדרך וחיכיתי שהמש"ט תרבה תבוא לקחת אותי. אחר כך ראיתי את חושבי המעברה רצים אלי וצועקים: "איפה הנהג? איפה הנהג?" ידעתי שאם אחד מהם יטיל בי אבן, או יכה אותי, יתנסלו עלי כל האחרים ויהרגו אותי. רצת לעבר הכביש הראשי, תפסתי טרמפ לחרפה והתייצבתי במשטרה."

"ומה יקרה עכשו, דב?"
"אינני יודע. הם יחקרו. אל תדאגי לי. לכי הביתה, אל הילדים, וחכי בסבלנות. מה שלום הילדים?"
"הם בסדר."

מאוחר יותר, בבית הקטן בקריית מוצקין, בו התג ריה משפחת טילו 17 שנה, נזכרה בל: "הוא היה שקט מאד. זה נראה לי מזוהר."

בלה הכירה היטב את מקובי האסון: ערב אחד חזר דב הביתה, זוהר מאושר, נשק לה והכריז בגאווה: "הערב ראה איזה כעל יש לך!" משפחת טילו הוזמנה לבוא למערכת קורדאני, להיות אורחי כבוד בחתונתו של עולה מתורכיה.

"דב הכיר כל אדם במעברה. בשעת הנסיעה סיפרו לו רבים את תולדות חייהם. הוא ידע מי עומד להתחתן, מי עומד להתגרש, מי מצא עבודה ומי פטר מעבודתו. הוא לא הניח לא ש מאנשי המעברה להישאר בחוץ ולחכות לאוטובוס אחר בנשם, או בחמסין. הם חיבבו אותו באמת ובתמים. ועכשו... איזה אסון!"

שיחה דרך האשנכ

בלה חששה תמיד מפני תאונות דרכים. היא היתה קוראת ברעד את הידיעות על תאונות, שהופיעו בעתונות, אומרת לדב: "נהג כזה רות!" ודב היה עונה: "מה את חושבת? מובן מאליו שאהיה זהיר. אינני רוצה שאת תהיי אלמנה ושהילדים שלנו יהיו יתומים. חוץ מזה, אני אוהב את ה"חיים".

דב היה בר-מול. הוא שרת במלחמת העצמאות כנהג של משוריין בגליל ובנגב. "הוא היה מביא את הלוחמים עד לקווי החזית", סיפר אחיו של דב, חיים, שבא להרגיע את בלה, שעה שבעלה נחקר בכלא גלילי.

חיים ראה את דב רק פעם, כאשר הביא לו מזון ובגדים נקיים לכלא. הם פגשו ליד קה אחת משני עברי האשנכ, אשר בשער הכלא. דב עדיין לא ראה את עורך הדין

13 שנה שירת דב טילו באגד, אליה נכנס כחבר, לאחר שמכר את מכונית המשא שלו. הוא השתקע לפני 17 שנה בבית קטן בקריית מוצקין, אהב לטפל בגינה, לעבוד בשעות הפנאי במשק העזר. הוא עבד יום יום משעה 04.30 בבוקר עד שעת לילה מאוחרת, היה ידוע כנהג זהיר.

המשפחה מוחכה לתוצאות חקירת האסון. בלה טילו, אשתו של דב (ימין), עוסקת בעבודות הבית יחד עם רחל (14), שילה (12) ועדי (6). בלה עלתה לארץ מפולניה, וברדתה מן האניה פגשה בדב, שעבד אז במלחיה עם מכונית המשא שלו. בדירתם היתה המרווחת ישרה גט ספריה גדולה, הכוללת ספרי עיון וספריות יפה גם יחד, התופסת מקום נכבד בחדר האורחים.

חברים בעבודה: באלבוס המשפחתי של דב טילו (ימין) נמצאים תצלומים רבים מעבודתו בהונה. בצבא ובאגד. המספר הגדול של חבריו, המנסים להתראות אתו בכלא, מבקרים בביתו, מטלפנים למשרדו, מוכיח את אמיתות טענתה של אשתו כי הוא היה תמיד חבר טוב ונאמן ואהב על חבריו.

אספו עדויות. ג. משרד התחבורה בקריה פתח בפעילות נמרצת. כבר למחרת האסון הופיעו בעתונות גילויי דעת רשמי של משרד התחבורה: "מי אחר שהתנועה בדרך שבין מעברת קורדאני ב" והכביש הראשי מועט ביותר, לא היה כל צורך במתכונת ובאתר, שיעצור את ה"תחבורה בעבור הרכבת. זה חורג מגבולות התקציב של רכבת ישראל.

יוסף בן משה, קצין יחסיהציבור של אגד מיהר להשיב לגילוי הדעת בהצהרה מ" שלו: "75 אוטובוסים של אגד נוסעים מ" מעברת קורדאני ואלה משך היום, מבלי להזכיר כל-ירכב אורחיים וצבאיים שונים, שעוברים במקום. אם זוהי תועה מועטת, איני יודע למה אפשר לקרוא בשם תחבורה גדולה בדרך צדדית כזאת."

הנשים נשארו על הפסים

צופרי האמבולוסים נאלמו במרחק. אור לם ההמונים לא התפוררו עד שעת ערב מאוחרת. הם נשארו במקום, הצטופפו מסביב לאוטובוס, התבוננו בחוקרי המשטרה, שמדדו מרחקים, חיפשו חפצים, בשקע הקטן היו פזורים חפצים רבים ושונים: פה כובע, שם נעל, במרחק מה כמה מטבעות, או כריך טרי. החול היה זרוע רסיסי זכוכית וכתמים שחורים: דם. למעלה, על הפסים, עמדו נשים וילדים ומררו בבכי. הם סרבו לרדת מן המסילה: «שהבוא הרכבת ותדרוס גם אותנו. מה נעשה עכשיו? מי יפרנס אותנו? לא, יתר טוב שהרכבת תהרוג גם אותנו». לא קל היה לגרור אותם מעל הסוללה.

שמועות ללא יסוד

משך זמן מה הפסיקה אגד את תנועת האוטובוסים לקורדאני: נפוצו שמועות ש'אנשי המעברה מתכוננים לשפוך את זעמם על הנהג הראשון שיגיע למקום. במהרה הוברר כי השמועות היו חסרות-יסוד: יושב ב' קורדאני לא היו מלאים זעם על דב טילו — או על כל נהג אחר.

אמר יוסף לוי, גבאי בית-הכנסת של קורדאני: «דב היה דוקא בתור טוב הוא התלוצץ איתו תמיד ולא נהג בנו בגסות. חבל שכל זה קרה וחבל שדב נהג באותה מכונית, אבל כך נכתב בשמיים».

אחרים הרגישו אחרת: דוד כהן, גיסו של אחד ההרוגים, שמעון בכר, היה מלא זעם הן על נהגי-האוטובוס והן על נהגי הקטר. הוא לא האמין כי דברים נכתבים בשמיים — ביחוד כשהם נכתבים בדם.

אלמנתו של שמעון, דודו, ישבה בצריף, נעצה את עיניה בחלל הריק ולחשה ללא הרף: «אהה, הרכבת, הרכבת». היא לא יכלה להוסיף לשהות במעברה. היא אמרה כי שאון הרכבות ועוברות במקום — וביחוד הרכבת של שעה 0500 — יוציא אותה מרעתה. אולם לא היה לה לאן ללכת עם שלושת ילדיה. שכניה של דודו שומרים עליה בשבע עיניים: היא רצה כבר פעמיים אל מסילת-הברזל, חיכתה לרכבת. «אני רוצה להצטרף אל בעלי!» זעקה היא, כאשר גררו אותה מן המסילה.

דודו ושמעון נישאו רק לפני שנים מספר, בטרם עלו לישראל מתורכיה. הוא עבר בקושטא כסבל, התפאר שהגעו לישראל יוכל לשאת משא כבר כפליים מזה שנשא בתורכיה. בבואו לארץ נוכח שמעון לדעת כי החיים קשים כפליים מאשר במולדתו, אולם הוא היה מרוצה. «היא היה חזק מכדי להיות עצוב», סיפרה דודו, ברמה לעבר הצלמו של ענק הייכני, שהתנוסס על הר קיר. שמעון נהרג במקום.

נמצאתי במלכודת

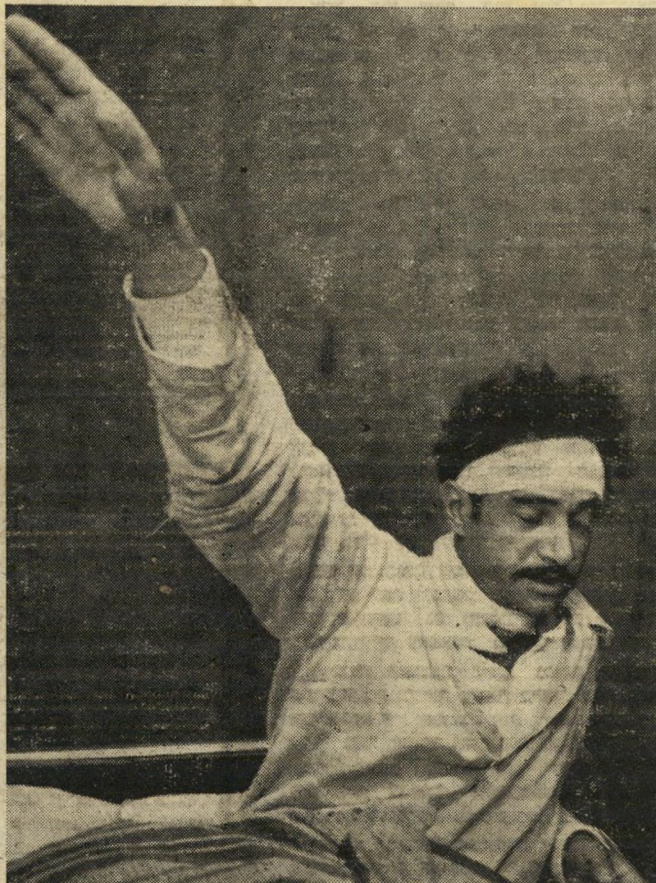
מאיר סבאח הכיר את שמעון עוד בתור כיה, בא לעבוד לצדו כסבל בנמל חיפה. עתה הוא מטל בצריפו כשראשו וצווארו חבושים: הוא היה אחד מבני המזל שיצאו מן ההתנגשות בפצעים קלים.

סבאח זכר היטב את הבורק הגורלי: «היה קר מאוד. הגשם עמד להתחיל מרגע לרע. הצטרפתי אל התור הארוך, אך זכרתי במקום טוב בצד השמאלי של האוטובוס, ליד החלון. על ידי ישב בימין סילוני. בתחנה האחרונה נכנס נסים לאוטובוס ו' המשכנו לנסוע. פתאום צעק בנימין, רכב בת' וזינק לעבר הדלת האחורית. הבטתי ימינה וראיתי קטר דיול מתקרב אלינו בכל המהירות. כולם פרצו בזעקות. ידעתי שאני נמצא במלכודת ואין תועלת לנסות להימלט. הספקתי לראות את זוגית החלון מתנפצת ושמעתי קול הבטחה. כאשר שובתי ופקחתי את עיני מצאתי את עצמי שוכב בשדה. מסביבי נמצאו אנשים רבים. כאשר שרם עזרו לי להיכנס לאמבולנס ראיתי את בנימין סילוני. הוא היה מת».

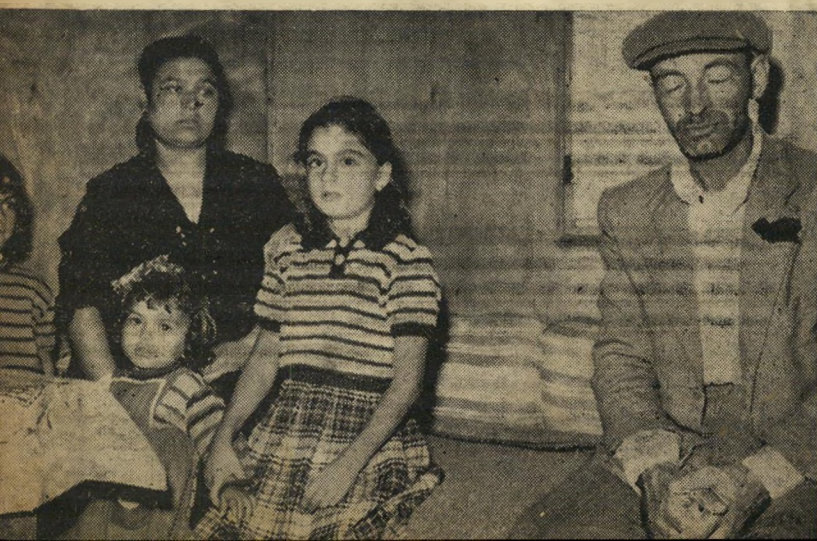
הצריף שקוע ברמבה שנה שלוינה כהן (ימין), אשתו של קרבן-התאונה, ישראל כהן, וחמותה, קדון כהן (לידה) יושבות שבעה. השכנות (עומדות) באו לנהס אותן. במעברת קורדאני ב' אין כמעט משפחה שלא נפגעה ממכת-המוות על ההצלבות: רוב חושבי המעברה הם עולים מתורכיה.

שרה לוי (למעלה) ודודו בכר (למטה) עלו על מסילת-הברזל ילדיהן, סירבו לרדת. חיכו לרכבת, שתשחרר אותנו מהצרות. שכנים ומכרים נאלצו להשתמש בכוח על מנת להורידם.

„זה מאזוהים!“ אמר מאיר סבאח, אשר ניצל בנס ממוות, יצא בפציעות קלות בראשו ובצווארו. מאיר, פועל יומי בנמל-חיפה, רוצה לשוב לעבודתו. „השכיבה במיטה עולה לי יותר מדי. יש לי ילדים קטנים ואב זקן“.

לא היו אלה הסבלים היחידים של נמל חיפה שמצאו את מותם בהצלבות קורדאני. רבים מבין 11 ההרוגים עבדו בנמל. אולם אפילו בין המתים לא שרר שוויון. אחרים מהם היו עובדים קבועים ולמשפחותיהם היו סיכויים לקבל פיצויים, או קצבה. אחרים נשלחו לנמל עליידי לשכת-העבודה, ומשפחותיהם לא יקבלו אף פרוטה.

בתי-הקברות החיפאי התעשר השבוע ב' אחד-עשר קברים, אבל העוברים ושבים לא יבחינו בכך. אחד-עשר מקומות עבודה נתנו, אבל קרוב לודאי שהמשרות הפנויות כבר נתמלאו. אחת-עשרה משפחות נוספו על התור הארוך של הנוקקים לעזרה סוציאלית, אבל מי שם לב לתורים? והאוטובוסים והרכבות מסיפים לנוע ל' אורך המדינה ולרוחבה ובני אדם מוסיפים ל' ציץ מן החלונות, מבלי לדעת אם עד ההצלבות הבלתי מוגנת נותרו 25 מטר ריב... 20... 10... 5... 0.

אל תקווה לשמוע את פרטי התוכנית הבריטית להסדר יחסי ישראל-ערב, שהובאה לישראל על ידי אוולין שקבורו, מנהל מחלקת המזרח התיכון במשרד החוץ הבריטי, והנמצאת עתה בדיון במשרד החוץ. שרת שומר את פרטי התוכנית בסוד, אינו מגלה אותם אפילו לאנשי צמרת נפא"י: הוא יודע כי בי. ג'י. מתעניין בתוכנית, חושש שהיא עלולה להביא לשרת הצלחה מדינית גדולה עוד לפני הבחירות, לגזול ממנו את כתר המנהיגות.

סגל השגרירות הבריטית בישראל יקבל תגבורת, בעקבות ההתערבות הבריטית האחרונה בבעיית יחסי ישראל-ערב: בקרוב יודעו הבריטים על מינויו של דיפלומט וותיק, דובר עברית וערבית, אשר שירת בארץ ישראל, התמחה בענייני המרחב, כאיש השני במעלה בשגרירות בריטניה בתל-אביב.

הקשרים הדיפלומטיים בין ישראל וגרמניה המערבית יוסדרו בינואר 1956, כפי שהתברר משחת דיפלומטים ישראלים עם הקאנצלר הגרמני, קונראד אדנאור, בקלחת פנים שנערכה לכבודו בביתו הניו-יורקי של ד"ר נחום גולדמן. הישראליים הסבירו לאדנאור כי אין כל אפשרות להקדים את הסדרת היחסים בין שתי המדינות, היות ומפלגת השלטון בישראל אינה יכולה לקבל על עצמה אחריות כה גדולה לפני הבחירות.

צה-ל הוא הצבא היחירי במרחב, הפועל ללא היררכיה זרים: דיווחבון שהגיע ממקורות בריטיים מוסמכים מוסר כי בצבא המצרי משרתים למעלה מ-300 קצינים גרמנים, מהם 12 בדרגת נדאל. בצבא העיראקי פועלים 150 זרים — בעיקר שווייצרים — רובם גרמנים, יוגוסלבים ופולנים. בתוכם מפקד-חטיבה פולני לשעבר. בצבא הסורי משרתים כ-80 זרים, ביניהם קצין צרפתי גבוה, שגורש מסיבות שונות מצבא מולדתו, משמש כיום כיועץ צבאי בלשכת נשיא-סוריה.

אין כל יסוד להניח שמפא"י תסכים להצעת הצ"כ לצמצום את מספר חברי הכנסת השלישית: מפא"י זקוקה לנטפסר גדול ככל האפשר של ח"כים, כדי לפצות את החוגים השונים, אשר בתוכה, זדוקק לכך עו"י ותד לאחר ההסכם הפנימי החדש במפלגה.

הממושג הצבאי יבונה, אם יסאר משה שרת בתפקידו גם לאחר הבחירות. ראש-הממשלה כבר הורה לשר-הפנים להתחיל בהכנות לקבל לדידי את הנומשל גאיוורים הערביים בארץ, לקבוע הסדר לפיו תהיה נצדת עיר-סחון.

לא מן הנמנע כי מנכסת הבאה ישבו כמה עורכי עתונים. אחרי שניל המפגנת גיל עיין מיוחד בעתונים, ובעיקר בעתוני העבתי-תלויים, נודע כי עורכיהם של שני עתונים חשובים שוקלים את הקמונה לה רשימה עצמאית משותפת, בעלת אופי של "רשימת אנטי-יהודי-תלויים". הם מקווים, כנראה, כי בצורה זו יוכלו להכניס לפחות שלושה צירים לכנסת, או להכריח את המפלגות הגדולות להכניס אותם כמעמדים בלתי-תלויים לרשימותיהם.

אל תצפה לכו פעולה משטרית תקיפה נגד מתפרעי השבת בירושלים: ראש-המפלגות הוותיק הקואליציה העברית לזאש-התמי שלה כי כל פעולה כזאת תזירם מיד לציריק הקואליציה, תגרום גם לירידת התמיכה הכספית המגיעה אליהם מאמריקה, היות והשלמום עם פעולה כזאת ועטורי הו שלילי בקרב היהדות הדוית בגולה.

אין להניח כי "אהודית העבודה" תשתף פעולה עם מפא"י לקראת הבחירות. מפא"י אינה מוכנה לשכוח את ניסיונה עם ראשי מפלגה זו. שנית, ראשי אחדות העבודה גילו כי מספר אזהדיהם עולה בהרבה על המקווה. כולל רכים מתומכי מפא"י. שחיפשו מכבר מפלגה פועלית, אשר לא תהיה שמאלית ביותר.

ד"ר משה סנה יכע לבוקור רשמי במימקבה, פראג ובוקי רשט, עוד בטרם יסיים את שנת הניסיון הנדרשת מכל חבר חדש במק"י. ינהל שם שיחות רשמיות עם גורמים שונים. ההזמנה לנטיעה, שתמשך חמשה חודשים, כבר נתקבלה במרכז-מק"י.

סכסוך חריף יפרוץ בין מרכז מפא"י לבין נציבות שירותי המדינה, אם תעמוד הנציבות בסירובה להעניק חופשה ללא תשלום לפקדי ממשלתי גבוה, לאפשר לו לפעול במערכת הבחירות של המפלגה. נציבות שירותי המדינה טוענת כי אין בדעתה לשחרר איש לתעמולת-בוירות וכי כל עובדי-המדינה הרוצה לעסוק בבחירות רשאי להתפטר ממשותו.

מספר המטות בכתיהחולים יצומצם עד לחצי, אם תימשך שביתת-הרופאים עוד שבוע. באחד מבתי-החולים הגדולים בקרבת תל-אביב יש עתה רופא תורן-לילה אחד על יותר ממאה מיטות — במקום שלושה רופאים שעבדו שם קודם לכן.

התוכנית לאיחוד הקרנות הלאומיות, קרן-הקיימות וקרן-היפוד-תועה מחדש, בתמיכתה העעילה של כל חוגי-ההסתדרות — מפא"י עד מפ"ם, מתנגדים לתוכנית, ווסף על עסקני שתי הקרנות, גם חלק מאנשי הצ"כ והפרוגרסיביים, החוששים כי האיחוד יגרום צמצים המנגנון של הקרנות, יגזול מהם עמדות-מפתח.

העם

כנגב כלילה

דם זרם ברחבי הארץ, מעשי-אלימות מיל-או את כותרות העיתונות.

כצפון התוחכו ענקי התחבורה מי אשם באסון שקטל את מחצית יושביו של א-טר-בוס.

בירושלים התנגש הגיטו עם שוטרי המדינה וס אורחים שוהרי-חופש נסערים, הנוצח בתמונות הנראות כאילו נגזרו מעלון אנטי-שמי ה-לני.

בגבולות הדרום נקטלו אורבים ירדניים על ידי האש הפתאומית של ישראלים מאומנים שהגיעו אל עורפם, השאירו את גופותיהם כעדות ממה לפרובוקציה.

כשנוול הדם, טובע קול השלום. אולם שאגת הדם היא שפת הרגע החולף, ואילו לחש השלום הוא קול השנים. השבוע נשמע לחש זה במסדרונות ממשלת ישראל (ראה להלן), חדר כנגב כלילה לאוזני המליונים במרחב.

ראש הממשלה

המדינאי

ישנו דמיון ניכר בנקודות רבות בין סר-אנתוני אידן, שר-החוץ והמועמד-לראשות הממשלה שדן, בריטניה, לבין משה שרת, שר-החוץ וראש-הממשלה של יש-ראל.

אידן, כמו שרת, הוא גבר יפה-תואר, תב-בן של גבירות בריטניה. אידן, כמו שרת, מקדיש תשומת-לב להופעתו החיצונית. אידן, כמו שרת, חי שנים פוליטיות ארוכות בצילו של מנהיג תוקפני ומבריק יותר. אידן, כמו שרת, מבקש לגלם דמות של מדינאי-יוצרי-שלום לעומת דמותו של המנהיג-המנוצח-במלחמה.

יתרון אחד ניתן לשרת, כמעט במקרה, וינסטון צ'רציל מגזים לפעמים כדיבוריו (ראה בעולם), אך מעולם לא הקים לעצמו צירוף שבדי בשדה-בוקר בריטי ערפילי. אידן נשאר מחכה לתורו, בה בשעה ש-שרת ניתנה ההזדמנות לעמוד בראש, ל-הראות את יכולתו.

ברק של יוזמה, עד לפני שלושה שבועות התגבר שרת על הפקידו בשקט. הוא ניהל את הממשלה ביתר גמישות מאשר קודמו, גילה כשרון מפתיע להחזיק את החיות הקואליציוניות השונות רתומות ל-עגלת הממשלה. במפלגתו גברה הנטיה להעדיפו על דוד בן-גוריון. אולם הוא לא גילה ברק של יוזמה מדינאית.

החודש נתגלה משה שרת, בפעם הראשונה, כמדינאי. ובפעם הראשונה מאז מל-המת-העצמאות גם נתגלה כי יש לישראל מדיניות-חוץ עצמאית, פעילה ומתכוננת.

כמכונה משומנת היטב, וכנסה לפעולה מהדורה מתונה גם מוכנה כראוי של "מיב-צע-שמעאל" (העולם הזה 877 והלאה): נסיון גדול להגיע אל מאות אלפי הפליטים הפלשתינאים במרחב מעל לראשי ממי-שלותיהם, להפכם ידידים-מאונס של המדינה, מעוניינים-מאונס בשלום.

בועדה המדינית המיוחדת של א-י"ם קם שגר-ישראל באוטהוה, מיכאל קומי, אחד מחברי "הקבוצה האנגלו-סכסית של שרת", הש ואים כל כך על אנשי-בן-גוריון, הכ-ריו את ההכרזה היסודית של מיב-עיי-ש-מק"א: ישראל מוכנה לשלם פיצויים לכל הפליטים הערביים, בתנאי שמשלש ערב יפסיקו את החרם על ישראל. מוסר-ההשכל לפליטים, ששמעו את ההודעה במחשת-אישראלי: אם אתם רוצים בשיקום חייכם, הכריחו את ממשלותיכם לכרות שלום!

רהיטים לשרה-בוקר. היתה זאת הודעה נבונה, חיובית ומוסרית. אחרי ה-הודעה הקודמת, שקראה לפליטים לקבל חזרה את חסכוניהם שהוקפאו בבנקים ישראלים, בתנאי שימלאו טופס ישראלי (ייכירו על-ידי כך כממשלת-ישראל). היה זה שלב נוסף בתכנית פסיכולוגית שכל-הגבה ערבית עליה — הן שלילית והן חיובית — היתה מוכרחה להועיל לישראל.

נידנד השבוע את ראשו עסקן מפא"י וותיק: "אם יצליח שרת להשיג הישג פוליטי אמיתי בחצי השנה הקרובה, ויכל בן-גוריון להעביר סופית את כל רהיטיו לשרה-בוקר!"

מדיניות

פעולות גישוש

בירת הלבנון המתה, השבוע, ככותרת ד פלומטית. צירים ושגרירים בריטיים נאספו לביירות מכל בירות-המרחב, התכוננו ל-פתיחת וועידת המיוחדת.

דובר משרד-החוץ הבריטי טען כי הוועידה אינה אלא "התיעצות שגרתית של פקידים גבוהים בקשר לבעיות יוצאות מגדר הרגיל". הוא הוסיף ותאר כשגרתית גם את סיורו של אוולין שקבורו, עוזר שר-החוץ הבריטי, על-פני המרחב. שקבורו, מי שהיה מזכירו הפרטי של אנתוני אידן, נתמנה ליושב ראש וועידת בירות, יצא לפני כן לסיור בארצות הסמוכות, בלוויית אשתו, הגיע ב-סוף השבוע שעבר לישראל.

האחות הגדולה. ביקורו בן ארבעת הימים של הדיפלומט גבה הקומה (190 ס"מ) ומסולסל-השיער, בארץ, הטיל אור על כל הבעיות והאפשרויות של יחסי ישראל-בריטניה. לאחרונה הורגשה ביחסים אלה התחממות ניכרת. הם השתפרו עד כדי כך שכמה משקיפים מדיניים, שהתיאשו ממדיניות ארצות-הברית במרחב, ראו ב-בריטניה מועמדת לתפקיד האחות הגדולה של ישראל.

הבריטים נאלצו לראות בישראל עובדה מוגמרת, לא יכלו להתעלם מקיומה. יתר על כן, מדינאים ואנשי-צבא בריטיים שי-ביקרו בארץ טענו כי ישראל עלולה לעזור לבריטניה למלא את החלל הריק שנשאר לאחר הנסיגות הבריטיות מאיראן וסואץ. כל אלה עזרוו את ממשלת בריטניה לשנות את גישתה לבעיות המרחב.

ברירה בלתי-נעימה. הגישה החדשה באה גם כתוצאה מן ההתנגשויות הבלתי פוסקות בין ישראל לירדן. הבריטים הבינו כי אם יימשכו התנגשויות אלו עלולה בריטניה לעמוד ביום מן הימים בפני ברירה בלתי-נעימה: השתתפות במלחמה לצד יר-דן נגד ישראל, או ביטול החוזה עם ירדן, להתקרבותה האחרונה של בריטניה ל-ישראל ולנסיגונה לפשר בינה לבין הערבים הויו עוד שתי סיבות נכבדות:

הבריטים הכירו כי רק שלום של קבע במרחב יאפשר את הקמתה של בירת-הגנה איוורית.

א.תוני אידן, שהיה גאה בהצלחותיו כמתווך בוועידת גיבה ובשיחות לונדון ופאריס בקשר לחימוש-גרמניה, החליט ל-נסות את כשרונותיו גם במרחב. אנתוני נאט-נג, יד ימינו של שר החוץ הבריטי, אף רמז כי בריטניה פועלת מאחורי ה-קלעים ליצירת מגע מדיני בין ישראל וה-ערבים.

איסוף עובדות. הבריטים ידעו היטב את הכלל כי אין פעולה מדינית של ממש ללא פעולות גישוש מוקדמות. הגשש היה הפעם אחר האנשים המוכשרים ביותר ב-משרד-החוץ הבריטי: אוולין שקבורו, אחד מפקידי השגרירות הבריטית בתל-אביב אף תאר את סיורו של שקבורו כ"מסע לאיסוף עובדות".

א סוף העובדות לא הצטמצם בנקודות ישראליות בעלות עניין רב לתיירים כ-מכון וייצמן החיובותי וקריית-ענבים. נוסף על ביקורים במקומות אלה הספיק שקבורו בארבעת ימי שהותו בישראל:

לשוחח משך שעתים עם ראש-הממשלה, משה שרת, ועורריו, במשרד ראש-הממשלה ברחביה.

לסעוד בירושלים בחברת שר-הבטחון, פנחס לבון והרמטכ"ל, רבי-אלוף משה דיין.

לבלות שעות ארוכות בשגרירות ה-בריטית בתל-אביב, תוך חילופי-דיעות עם השגריר הבריטי החדש, ג'ון וולטר ניקולס. לנעול נעלים מסומרות ולסייר בבזך עמוק, לאורך גבול ישראל-ירדן.

כאשר ניער שקבורו את שרידי הבזך מעל נעליו, כבר לא היה ספק ששולחיו יסיקו מסקנות מפעולת-הגישוש, ינסו לסלול דרך בבזך העמוק של יחסי ישראל-ערב.

הגבול

מוקודת מבט הומאנית

ביום א' שעבר, בשעה 08.30 בבוקר נכ-נס משמר ירדני לשטח ישראל, בקרבת ביתר.

רביסרן דורון מכין תחבושת לגיונרים הפצועים

... ברנארד אחד... ברנארד אחד...

יחידה ישראלית, שנמצאת אותה שעה בסיוור שגרת, הסבירה לירדנים כי הם נמצאים בשטח ישראלי, הורתה להם לסגת. הירדנים השיבו באש, נסוגו לאח' זמן בהשאירם ארבעה הרוגים ושני מפצועים בשדה הקרב. בשעה 10.20 המזין וביסרן דורון, מועדת שבתית הנשק המעורבת הישראלית-ירדנית את עית נאי ירושלים למשרדה.

כ תב אהרן הי שביין, שייצג באותה פני שה את העולם הזה:

לא נאמרה לנו אף מלה על כל אשר אירע, אי על משרת נסיעתנו. נאמר לנו רק כי כל הפרטים יימסרו לנו בדרך. דקות מספר לאחר מכן הגיע למקום שני משקיפים ארומים, והי נסיעה החלה. ישבנו בגיפ עם רביסרן דורון, ומאחורינו נסעו המשקיפים בסטיישן ווגן. כאן סופרו לנו בקצרה הפרטים העיקריים של התקרית.

חצינו את מסילת הברזל תל-אביב-ירושלים ונסענו בשטח שומם, בו יש רק תנועה מרעט — או, ליתר דיוק, רק תנועה של משמרות צבאיים. בשעה 11.00, כאשר קרבו בנו אל מקום התקרית, פתחו עלינו הירדנים באש. קפצנו מתוך הגיפ ותפסנו מחסה מאחורי חומת-אבן. המשקיפים קפצו בעקבותינו, כשהם נושאים אתם משדר ודגל לבן.

הרגל לא עשה על הערבים כל רשום: הם המשיכו לירות. אחד המשקיפים נעזר עליידי דורון, קבע את מקום המצאנו הי מדוייק על המפה, בשעה שהמשקיף השני הפעיל את המשדר, ניסה להתקשר עם חבריו בצד השני.

„ברנארד אחד... ברנארד אחד... אתה שו' מע אותי?" במהרה נשמע מתוך המקלט „כן!" צויד. המשקיף ציין לחברו את מקום המצאנו, ביקש ממנו לנסות להפסיק את האש. האש נפסקה.

עזרה ראשונה וסיגוריות. חזרנו ל-מכוניות והמשכנו במסע. כעבור דקות מספר שוב נתקלנו באש מנשק קל. הפעם סי' רבנו להתפלש בעפר והמשכנו לנסוע עד אשר נפסקה האש. כאשר הגענו אל מקום התקרית, מצאנו ארבעה לגיונרים מתים שוגנים פצועים מכלים מאחורי הסלעים. דורון מיהר להגיש לפצועים עזרה ראשונה, בשעה שי' אנשי א"ים כיבדו אותם בסיגוריות.

כעבור רבע שעה הגיעו למקום שני משקיפים מן השטח הירדני. איתם באו גם רביסרן דוד ומועדת שבתית הנשק המעורבת וקצין של הלגיון הערבי. דורון נתבקש להרשות להפא ערבי לבוא ולטפל בפצועים. הוא נתן את הרשות, אך סרב להניח ל-אלונקאים ערבים לגשת למקום, הסביר כי הפצועים יועברו לבית-חולים ישראלי, יח' זו דרך מעבר-מנדלבלאום.

רביסרן דוד: „חושבני שעלינו לראות

את הדבר מנקודת-מבט הומאנית. הרי אנו עוסקים בשני אנשים מפצועים קשה. נאמר לי כי נוכל לקחת את מפצועינו מיד. יתר על כן, הרי יש לכם כל ההזדמנות לכך שהי תקרית אירעה בשטח שלכם."

רביסרן דורון: „התנאי שלי היה שהפצור עים יועברו לישראל, יוחזרו דרך מעבר-מנדלבלאום."

באיתו רגע חזרו 15 לגיונרים המושמים בתוכם שני אלונקאים, לשטח ישראל, ירדו במורד הגבעה. כאשר ראה אותם דורון, דרש שהם יעזבו את השטח הישראלי מיד. הוא פנה אליהם בערבית, ציווה עליהם לסגת.

הפקודה העליבה את רביסרן דוד. הוא התרחת, איים לעזוב את השטח ולהסיר מעל עצמו כל אחריות, אם לא יתנצל דורון בו במקום. קצין הלגיון השני שמר על שלוותו, פקד על החיילים לסגת 200 מטרים — אל תוך השטח הירדני.

לאחר מכן הופגה המתיחות במידת מה.

השבוע היה חדר מס' 35 בבנין הכנסת, בו שוכנת סיעת חרות, ומשרדי תנועת החרות בירושלים, מלאים גלויות. באדר, שנאלץ לשלם 27 פרוטה לכל גלויה שקיבל, טען שאסף כבר למעלה מ-4000, החל מגלויות סתם שהכילו רק את כתובת השולח, וכלה בברכות ותזכירים המקיפים עמודים רבים. השבוע תגיע הצעתו לדיון בכנסת, כהצעה לסדר היום.

באדר לא הופתע עליידי ההגבה, הבטיח להמשיך בדרך מבטיחה זו. באמתחתו כבר היו שתי הצעות-חוק נוספות, העלויות אף הן להעשיר את דואר ישראל. תוכנן סודי.

הבחירות

ששה מגרדים

לפני עשר שנים סיכן עורך-דין ערבי מחיפה, אליאס קוסה, את חייו, שיגר מכתב לי' פלסטיין פוסט (הג'ורנלס פוסט של אז). בו יצא נגד המפתח, תבע אחתה עברית-ערבית. בכך קבע קוסה את עצמו בשורת הערבים המעטים ששאפת השלום שלהם ממוסמכות עוד מלפני קום המדינה."

מאז ה-14 למאי 1948 הפך קוסה, המשיכל פ-זל-העיניים, לאחד הדאגים הנמרצים בי'ת'ר לזכויות האזרח הערבי במדינה. הוא הפציץ את העתונים במכתבים למערכת, בהם התריע נגד הפליית הערבים. לאחרונה גילה קוסה, במכתביו למערכת, נימה תוקפנית ומרידה, שנבעה מיאושו מן המצב הקיים.

השבוע החליט קוסה להמתיק את המצב. הא כינס בדירתו, המרהטת בטעם ערבי טיפ סי' (אחת התמונות המקשטות את קיר רות הדירה: מטרוניא ערומה הק ראת. בי' עיון רב ספר), כמה עסקנים ערביים, הציע להם להקים גוש ערבי לקראת הבחירות ל' כנסת השלישית. הסביר קוסה: שמונה הי' ח"כים הע'יים בכנסת השנייה אינם מייצגים את אינטרס 200 אלף ערביי ישראל, מי' קבלים הוראות מן המפלגות היהודיות. ליתר חיוק ציטט קוסה פתגם ערבי עתיק: „אל תגד את עירך, אלא בציפ רניך אתה!"

אב כי הק ל הקורא שהופיע למחרת הפגיי שה הסתמך על שמומיהם של אישי ציבור כסוח' טאהר אל-פהוא, אחי ראש עיריית נצרת לשעבר, הדרוויי כאמל קאסם, בוגרה הצעיר של האוניברסיטה העברית, נמצא מי' שך השבוע רק ששה ערבים שהזרזו, נענו להזמנת קוסה, הבטיחו לגרד, באגיוסט הק' רוב, בקלפי הבחירות, את ערם בציפורניהם הם.

* שתי תמונות של אדגר הירשביין.
** ערבי שואף אחווה טרומדיניתית אחד: כיום ח"כ מפ"ם רוטום בסתוני.

אנשי א"ים פתחו בחקירה שגרתית, ואני נתבקשתי לנסוע לבית-חולים זיו עם שני המשקיפים ושני הפצועים הירדניים. הפצועים קיבלו טיפול רפואי, ברגע בו הגענו לבית החולים.

מפלגות

4000 גלויות

„מלחמת-בוק היא המלחמה הזולה בי' יוגר," אמר ח"כ חרות יוחנן בדר. „מל' המלחמתיות קצרה היא הזולה ביותר, ולכן הטובה ביותר למפלגה עניה כמו שלנו!" הכרה זו לא הפריעה לבאדר לנצח השבוע, השעה חודשים לפני מועד הבחירות, על אופניסבה מוצלחת בחזית זו.

הרעיון בא למנחם בגין למחרת התאבדותו של ישראל סיני (העולם הזה 890). לתנועת החרות לא היה עדיין ברור מה תהיה סיסי' מתה העיקרית בבחירות הקרובות. הקהל היה שוחר-שלום מדי מכדי שיתלהב ל' סיסמות של התקפה צבאית. מסי'הכנסה — שטח שבו הצ"כ, חברי הקואליציה, לא יוכלו ללחום עד הסוף — נראה כמטרה אדיאלית למכה בריאה.

צרי לפצועים. ההתקפה המעשית בוצעה עליידי באדר. הממוג בקרבו את התכונות הדרושות של עורך-דין, כלכלן וח"כ. בי' ניגוד למעשה-החובבים של רבים מחבריו בכנסת, ישב באדר, ניסח הצעת-חוק שלמה, שיכלה לזרוע צרי על פצועים של סוחרים ובעלי-מלאכה. רבים שנאלצו להיפרד מי' סכום מכאיב. בין הצעותיו:

- לחסל את התקנות המשחררות קיי בוצים, קואופרטיבים ומפעלי-הסתדרות מי' השלום מסימ, להשאירם רק לגבי משקר ספר ומשקים צעירים.
- לקבוע „תקרה" של מסי'הכנסה מכ' סימלי בגובה 50%;
- לשחרר ממס את השכבות הנמוכות ביותר;

● למסור את ההערכה בכל מקצוע לועדות ציבוריות, מורכבות מאנשי אותו מקצוע;

● לחייב את הפקידים לקבל כקובעות את הצהרותיהם וספרי-החשבונות של חייבי מס, אלא אם כן הוכחו כמוזיפים.

27 פרוטה לאיש. בו ביום שהגיש באדר את ההצעה לכנסת, שלחה תנועתו 50 אלף העתקות ממנה לכתובות פרטיות, לקוחות מרשימות של סוחרים, בעלי-מלאכה ובוחרים פוטנציאליים אחרים. לחוברת צורפה גלוית-דואר, עם הזמנה אדיבה להתייזרה לבאדר, על-חשבוננו.

לגיונרים הרוגים מאחורי מחסה — אתה שומע אותי?"

ליג לתורכיה מנמל חיפה, והאוצר עומד לקבל 138 אלף דולר, תמורת 11 אלף הדולרים, שהקציב לייצור המכונות.

יורדים

בומראנג

משך השבועיים האחרונים נגלה לעיני הדיירים עוברים ושבבים ברחוב נחלת בנימין, חל אביב, מחזה דרמתי: עשרות גברים, נשים וילדים, ישבו באוהלים עשויים שמיכות ליד משרדי הסוכנות היהודית. אפילו הגשם השוטף לא שיכנע אותם לעזוב את מקומם. היו אלה עולים מהודו, שהגיעו לישראל לפני שנים מספר, ודרשו עתה מן הסוכנות להחזירם לישראל.

טענו שובתיהם: "הסוכנות לא קיימה את הבטחותיה. כמעט שאין כאן עבודה, ואם אנו כבר משיגים עבודה, אנו מקבלים את

על הפסקת שיוק החמאה, הצליחו סוחרים זרזים לרכוש כמויות גדולות של חמאה ב"מחיר הסמלי, למכור אותן בשש לירות ה"קילו.

בינתיים החלה החמאה, שנשארה במחסני הקירור, להעלות באשה. הצרכנים היו מלאי מרירות. המחסור בשמנים גדל עד בלי גשוא. דומה היה כי כל הפרשה תסתיים בצחנה אדירה, אילולא התערבה הדסה, הפעילה ה"גים יהודיים באמריקה, לחצה על ממשלת ארצות הברית, השיגה תוצאות חיוביות: ב"שבוע שעבר שבו האמריקאים והתירנו את מכירת החמאה.

אולם הפרשה לא נסתיימה בלי ועזועים ואפתעות: השבוע, כאשר נבדק מלאי החמאה, נתברר שנותרו רק 3500 טונות במקום 4000 הטונות שנאמרו לפני חודשיים. כדי למנוע צחנה נוספת יצטרכו עתה השלטונות לבדוק אם היתה טעות באומדן, או שמא הצ"ח

יוצאי הודו כמקום שבתיהם
מה אנחנו? שירות תחבורה?

המשכורת באיחור של שלושה חדשים. אחר דים מהם סיפרו שהם נאלצו למכור את תלרי שי המשכורת שלהם במחצית ערכם, תמורת מזומנים. מנהל-המחלקות של הסוכנות, ש"יירו מירושלים, הבטיחו לעיני במצב ולנ"סות לשפר אותה, אך השובתים דק חייבו: "אנו מכירים את ערך ההבטחות שלהם."

הדבורים עקצו. לאמיתו של דבר היה בומראנג שחור, ככל בומראנג, לנקודת מורצאו ופגע בשולחיו. השליחים הראשונים של הסוכנות שהגיעו להודו מצאו שם קהל ציוני נלהב. הם לא החמיצו את ההזדמנות, תיארו את המצב בארץ בצבעים חרודים. יהודי הודו הקשיבו ברסס, קיבלו את דברי השליחים כתורה מסיני.

כאשר חזרו השליחים לישראל, זרמו בעקבותיהם מאות יהודי הודו. אולם במהרה נוכחו האחרונים לדעת כי ההבטחות היו רק הבטחות: הם נאלצו לסחוט את החלב מעטיני הפרות, והדבורים עקצו אותם, בטרם חיתרו על דובשן. יתר על כן, העולים שוכנו ב"קריית-שמונה הגלילית, אשר אקלימה היה קר בהרבה מזה של עיר-מולדתם, בומבאי, אחדים מן העולים ערכו לפני שנה שבת"שבת ליד משרדי-הסוכנות, אילצו את הסוכנות להחזירם לבומבאי על חשבונה. עתה הח"ליטו הנותרים לנסות את אמצעי-השיכנוע שלהם.

שבתיה שנייה. השובתים לא ידעו כי אותה שעה נצרכה שבתיה-שבת אחרת ליד משרדי-הסוכנות בבומבאי: היורדים מישראל דרשו מן הסוכנות להחזיר אותם לציון, ארץ-ההבטחות.

אמר יעקב עופר, דובר מחלקת ההסברה של הסוכנות בתל-אביב: "אנו מעריכים לש"מצבם הקשה של השובתים ואנו מוכנים לש"פר אותו. אבל אין אנו יכולים להסכים להח"זירם להודו על חשבוננו. מה אנחנו? שירות"תחבורה?"

ביום ב' שעבר מצא המטה הארצי של משרת-ישראל פתרון זמני לבעיה הדרמ"תית: מישהו ראה את הילדים הקטנים ש"

ליחו 500 טונות חמאה להסתגל לשוק הש"חור אפילו דרך הכתלים העבים של המחסנים.

תעשייה

138 : 11

המסגר מרדכי מרדיקס, היה טיפוס דון קר שוטי אולם הוא לא נלחם בטחנות-רוח: אורכיו העיקריים היו מכונות התפירה הזרות, שהציפו את שחקי-הארץ. מרדכי היה משוכ"נע כי אפשר להפיק מכונות תפירה על טהרת התוצרת הישראלית. הוא הפעיל את נסיונו הרב בשטח המסגרות, הצליח לייצר מכונות מושלמות מחלקים ישראליים. תוצרתו מצאה להם קונים רבים, אולם הוא אפילו לא היה יכול לחלום על ייצוא: מכונות התפירה של מרדיקס עלו 300 ל"י, שעה שמחירה של מכונות-תפירה בשוק הבינלאומי היה 60 דולר.

אולם הצעד הראשון כבר נעשה. בעקבותיו של חלוץ מכונות-התפירה הלכו אחרים, בע"ל אמצעים גדולים יותר: שני השותפים שומאן וגולדבלום, עולים חדשים מפולגיה, שעסקו במכונות-תפירה בארץ-מצאם, בדקו את האפשרויות, מצאו שאפשר להקים בארץ מפעל גדול למכונות-תפירה, אשר ייצא את תוצרתו לארצות הסמוכות.

הביאו את חלקי המכונות העיקריים, שעלו 80 אלף דולר ממוח"ל-ארץ, במסגרת של הע"ברת הון. אחר הזמינו דושות, לגלגלי-דושות וראשים בבתי יציקה ישראליים, הטילו על מפ"עליה-נגרות ארגו ותדריה להכין את השולח"נות למכונות-התפירה. התוצאה: מכונות-תפי"רה מושלמת, שנתקבלה בהתלהבות בשוק ה"תורכי.

התורכים לא היו היחידים שהתלהבו. גם אילי התעשייה והמסחר של ישראל התפעלו מן המוצר החדש, נחלצו לסייע להפצתו. הע"שיין גרשום גורביץ רכש 50% ממניות מפעל המכונות. האחים מאיר העמידו לרשותו את מנגנונם המסועף לעסקי יבוא וייצוא. מכר"נות המפעל החדש הופעלו במלוא הקיטור.

השבוע נודעו התוצאות הראשונות של ה"פעולה: 2000 מכונות תפירה עומדות להפ"

תולדות

אפתעה לזומין

החברה הירושלמית לתעשיית סיגריה בע"מ

חינוך

1 רבי-אלוף = 2 אלופים

מצביא טוב יודע לבחור, בשעת הצורך, את הזמן הטוב לכניעה. השבוע הוכיח מצ"ביא הפלמ"ח, יגאל אלון, כי הוא יודע גם לבחור את השעה הטובה להכנעה.

את ידיעתו זאת הוכיח כשקם ממיטת הח"מתו בבית הבראה קיבוצי, יצא לחיפה לתורך בין שובתיו התכניון להנהלתו. קדמו לו אלוף יוחנן רטנר, נספח צה"ל במוסקבה לשעבר ובעצמו פרופסור התכניון (לבנין), שנכשל בנסיון התיורך וראש עיריית חיפה שופע המרץ, אבא חושי, שנכשל אף הוא.

אלון, שחש באחרית העייפות משיבתה ש"עטתה את 1400 השובתים, נפגש עם מנהל התכניון, רבי-אלוף יעקב דורי, לשיחה ממו"שכה, שב לסטודנטים השובתים, יעצם להפ"סיק את השביתה. בינתיים פנה רטנר שנית אל דורי, הוציא ממנו הבטחה כי ביצוע סעיף התקנון הקפדני, ששימש כעילת הש"ביתה, ייעשה ב"עין יפה וברוח טובה".

המנצח האמיתי לא היו שני אלופי מלחמת העצמאות, כי אם רבי-אלוף מלחמת העצ"מאות. למעשה נוצחו הסטודנטים לאורך כל הקו, יצטרכו ללמוד גם להבדל לפי תקנון מח"מיר, החורץ את דינו של סטודנט, אם נכשל במקרים מסויימים, אפילו בכתיבה אחת בלבד.

מזון

מסתורי החמאה

עסקני הדסה היו מלאים שמחה: ממשלת ארצות-הברית לענתה לבקשת האירגון, הע"ניקה לו 10 אלפים טונות חמאה, אשר תח"לק לאוכלוסיית ישראל**. עתה לא יסבלו עוד הישראלים ממחסור כרוני בשמנים.

ממשלת-ישראל שמחה אף היא על החמאה, אשר נפלה מן השמיים המוככים של הודו סם. אולם המבצע של הדסה לא נראה לה הוגן: לא יהיה זה מן היושר לחלק חמאה חנים לכל הצרכנים, מבלי להפלות בין עני לעשיר. היא דנה בעניין, מצאה מוצא הוגן יותר: והחלט למכור את החמאה במחיר סמ"לי של לירה הקלו, להקדיש את התמורה לצרכי סעד.

האמריקאים, המצטיינים באהבת-ביונס, לא ראו בעין יפה את הביונס אשר עשו הישר"אליים במתנותיהם. תגובתם על החלטת ממ"שלת ישראל היתה מהירה: הם הטילו איסור על מכירת החמאה האמריקאית, שנותרה עד"יין בבתי-הקירור בארץ.

דאן נעלמו 500 טונות? הקפאת מלאי החמאה האמריקאית חיממה את תיאבונם של כרישי השוק השחור. למרות האיפול שהוטל

* אלון נובל מפצע ישן ברנגלו, נזקק מדי פעם לתקופות הבראה.

** ממשלת ארצות-הברית אינה מחלקת עו"דפי-מזון למדינות, אלא רק למוסדות.

מתארגנת חבורת "הכ"ף"
המעוניינים להצטרף מגיל 17 ומע"לה יפנו לת. ד. 2082, תל-אביב עכ"ר "הכ"ף".
(חברה היודעים לעשות שמח, כאן מקומכם.)

רחוב אחד-העם 11
תל אביב

עזריאל ויזמן
— שיחור בתשובה!

אולם לזר גולדהבר לא הסתפק בחיבור יות ובחלומות. הוא השתדל לגלות כשרות נות צעירים, לתת להם הזדמנות להצליח, לעיץ להם עצות טובות. 44 שנית חייו גדושה שותהתלאות לא גולו ממנו את אהבת האדם. איני מקנא בנפוליון על תהילתו הצבאית, אמר ה' א', אני מקנא בו רק על היותו השדכן הגדול ביותר בעולם.

בחודש שעבר גילה לזר את תגליתו החדשה ביותר שהעלתה אותו על פסים גם ליוניים: הוא נכנס לחנות מכולת, לשיתות כוס מים, נוכח לדעת כי הכוס מלוכלכת, נכנס לשטוף אותה במטבחון של בית קפה סמוך. במטבח עמדה נערה יפהפיה ועסקה בשטיפת כלים. הכוס צנחה מידי גולדהבר והתנפצה לרסיסים.

רות! קרא ברמזו כלפי הנערה, את רות!

שוטפת הכלים חייכה: "צדקת. שמי באמת רות."

היא לא ידעה קרוא וכתוב ולא שאפה להיות לכוכבת קולנוע, סיפר גולדהבר, "יכולתי למצוא לה רק שימוש אחד: נשאתי אותה לאשה."

אולם כאשר חלפו הימים הראשונים של ירחי הלב, סטה לזר גולדהבר במקצת מהשקפתו כי אשתו היא גלגול של רות המדאביה. אמר הוא: "היא מזכירה לי יותר את דלילה."

דרכו של כהן

אנגלי בעל מראה נורו הגיע בשבוע שעבר יחד עם אשתו למושב כפר-דנאל, ה' שוכן בין הרי יהודה, ארבעה קילומטרים מן הגבול הירדני. מטרת בואו: להיות מופת ליהדות-בריטניה, לשכנע אותה כי לא רק בני נוער, אלא גם מבוגרים חייבים להיות ולעבוד בישראל — לפחות משך חודשים מספר.

מאחורי גותן באודן באנט נשאר 63 ש' של גישה נוצרית לחיים ומעבר פת-אומי לצינונות. הוא חונך וגודל ברוח הכנסייה האנגליקנית, התגייס לצבא בהיותו בן 15, עלה במהרה לקצונה.

פגישתו הראשונה של באנט עם הצינונות היתה בשנת 1917, כאשר השתתף בכיבוש הארץ מידי התורכים, במסגרת גדודיו של גנרל אלנבי, אולם אז לא היתה לו שהות להכיר מקרוב את החלוצים בוגר הארץ: היא נפצעה קשה באחד הקרבות, נאלץ לזרז על הקרירה הצבאית, וחוזר לאנגליה, פתח בית-מרצע קטן בפייטון, דבונשייר. בו-מזל הפגיו שרת באנט ככהן אנליקאני.

הפגישה השנייה עם הצינונות היתה בשנת 1940. באחד הימים עבר באנט ברחוב לונדון, היה עד ראייה להתפרצות אנטי-שמית. תופעה זו, שהיתה זרה לו לחלוטין עוררה בו מחשבות על הבעייה היהודית בכ"ל. "כיצד יכולים בני-אדם, המכנים את עצמם בשם נוצרים לשנוא בני-אדם אחרים, אך ורק בגלל היותם שונים מהם?" שאל הכהן את עצמו. הוא התחיל לעיין ב'ספרות שעסקה בבעייה היהודית, אך המצב נראה עדיין מעורפל.

הרצאות, קורסים, סרטים. הערפל (המשך בעמוד 12)

קודש לטובת הכלל. ביום זה יעבוד חינוס. דבריו של המזכיר, כפי שאפשר היה להיוודע כח ממקרה הסלת המס, נהפכו בגוש-חלב לחוק שאין לערער עליו.

תושבי הכפר מתרחשים. הרחבה זאת של התוכנית המקורית הביאה את תופיק שולי, גיסו של המזכיר וחניך מספר קורסים של ההסתדרות, לרעיון משלו: מדוע לא יוסט הכביש ממהלכו באופן שי אפשר יהיה להקדיש חלק מהחומרים והעיבודה גם לביתו, הזקוק לא פחות מאחרים לגדר חדשה? אם נכונה השמועה, נראה כי הרחבת הכביש יתה מעשה מרחיק לכת מדי אפילו לגבי אופי גועו כשל עלם. דבר אחד ברור: ארע הסיכסוך בין השניים, שגרם לתופיק שולי לנסוע לתל-אביב ול'ספר למחלקת הערבית של ההסתדרות על המעילות.

אם חשב שולי כי גילוי עורר רעש גדול מדי, הרי שלימודיו בתורת האזרחות הושלמו בפסקו של אגסי בצורה ברורה ביותר.

שופט גרעדי

בקש עליהם רחמים —

אולם היה ברור שיש לפצות גם אותי. התוצאה: רשימותיו החלו מופיעות השבוע במפא"ין הדור, תחת החתימה: תופיק שולי, סופרנו המיוחד בגוש-חלב.

אמר השבוע אחד מתושבי גוש-חלב: "לגבי, היתה זאת ההוכחה הטובה ביותר לכך שהערבים השיגו שוויוניות מלא בישראל: גם להם מותר כבר למעול!"

דרכי אדם

גילית בועז

שאיפתי הגדולה ביותר היא לא להיות אדם מפורסם, אמר לזר גולדהבר במצבו סיגריה ובלגמו קפה בבית-הקפה הירושלמי כטרה.

לגולדהבר היו כמה וכמה שאיפות אחרות, אולם זאת היתה שאיפתה שהת' גשמה עד כה. הוא למד משפטים בגרמניה, אך היטלר גרש אותו מספסל-הלימודים; הוא הפיק סרטים במצרים (סרטי אוראניה), אך חלה בצהבת, הוכרח לעבור לישראל; הוא חלם על אירגון פסטיבל יין בזכרון יעקב, אך אחרים זכו להפוך את החלום למציאות.

"זה גורלי," נאח גולדהבר, "אני חולם — ואחרים מגשימים את חלומותי."

גידגוד מודרני. אולם היה חלום אחד, אשר גולדהבר התעקש להגשימו בכוחות-עצמו: מו: הפקת סרטים תנכיים בישראל. אך-צנו היא היחידה בעולם, אשר יכולה להתפרנס מן התנין ולשוב ולחיות אותו, היה היא אימר בהתלהבות.

יתר על כן, לזר גולדהבר האמין כי ה'ישראלים של ימינו הינם לא פחות (ולא יותר) מאשר לגולים של דמויות תנכיות. "כל אחד מאיתנו חייב לבדוק ולמצוא איוו דמות נתגלגלה בו. אני, למשל, איני אלא גילגול מודרני של בועז."

* בין היועץ המשפטי חיים כהן ושר המשפטים רוזן.

רבי מאיר, שנפסה בכעלה על שקילל את ה' שושעים, הנית גלעדי (הנשוי לאשה בלונדית יפהפיה) את היסוד לאגודה הממלאה חלל אמיתי בחיי הארץ.

הגליל

אזרחות שיגושית

"מה שטב למפא"י — טוב גם למדינה." במלים אלה נתן השבוע אליהו אגסי, המר כיר השחרור של המחלקה הערבית בועד הפועל של ההסתדרות, שיעור באזרחות שיגושית לתופיק שולי, פעיל ההסתדרות והנוער העובד בכפר הגלילי גוש-חלב, אחד הכפרים המעטים שלא נועז עלידי יושביו במלחמת תש"ח.

לא היה זה שיעור תיאורטי גרידא: הוא היווה סיכום הולם לשורה של פעולות ש' התבססו על הנחה מובנת-מאלה זאת. דרך העפר העולה מדרך המלך אל הכפר היתה זקוקה מכבר לטיפול יסודי. כל עוד הרגרי שו בכך רק הפלחים לא היה המצב האור כל כך, אולם משהרגישו בכך גם פקידי ה' ממשלה הבאים במכוניותיהם לגבות מסים, החליט משרד-העבודה להקציב 1000 ימרי עבודה לסלילת הדרך, להקל עלידי כך גם על חוסר-העבודה המעיק.

מזכיר תלת-ממדי. משרד העבודה התעלם מן העובדה שסלילת כביש דורשת גם עבודת מכונות, שעבודה יש לשלם בכסף. פתרון בעייה זאת הוטל על כתפיו המפגלגות הרחבות של ח'א עלם, 30, הנושא שלוש משרות נכבדות בכפר: מזכיר סניף-ההסתדרות, מזכיר לשכת-העבודה, בעזרת סמכות מ' שולשת זאת הטיל על התושבים נושאי-תעודות-הזהרות, כלומר ארחה החוקיים של מדינת ישראל, מסגולגולת של 2,5 ל"י — ועם הנבייה החלה, בשעה טובה, גם העבודה.

ואו היררהו כמה מנכבדי הכפר בדבר, החליטו שהאבנים והומריה-בניין המובאים במכונות והמ נחים בידי פועלי הדחקה*

שופט ירדיהקו

למות הבריונים:

יכולים ליהפך לא רק לדרך סלולה אלא גם למבנים פרטיים שימושיים ביותר. הם מר' הרו למזכיר התלת-ממדי, הסבירו לו ב' אופן מורחי אמיתי כי לטובת המדינה, בדרך המוסברת לעיל, יש לשלוח את הפועלים למקומות המתאימים.

הכביש הנודד. 1000 ימרי-העבודה ש' הוקצבו עלידי משרד העבודה לא הספיקו לסיום העבודה, על כל התוספות ההכרחיות, אולם למזכיר הממולה היה פתרון מקורי גם לבעייה זאת: כל פועל דחק יעבוד חמישה ימים בתשלום וביום הששי —

בשכונתו של רבי מאיר היו בריונים והיו מצערים אותו הרבה. התפלל עליהם רבי מאיר שימותו. אמרה לו ברורה אשתו: היצאת מ' דעתך? משום שנאמר "יתמו חסאים" וכי נא' מר חוטאים? חסאים נאמר! כיוון ש'יתמו חס' אים מן הארץ ורשעים עוד אינם, אלא, ב' קש עליהם רחמים שיחזרו בתשובה ולא יהיו עוד רשעים.

** בשכר 2,5 ל"י ליום

ישבו בגושם, נזכר באחד מסעיפי פקודת ה' חוק הפלילי 1936, המחייב את ההורים לדי אוג לבריאות ילדיהם.

הסעיף הופעל. משפחות השוכתים הועברו למשטרת הצפון. מחנה האוהלים התרוקן, פרט לכמה רחקים שנשארו במקום, כדי לשמור על החפצים מפני זרים — ומפני הגשם.

בתי-סוהר

חוקי לחומות

באולם המהודר של בית ציוני אמריקה ב' תל-אביב התערבבו באיהם של שני כינוסים, הצליחו בקושי למיין איש את רעהו. היה ערך סמלי למיגוש: כי הכינוס האחד היה של רופאי המדינה, שתפקידם לרפא את ה' פרט, ואילו השני היה כינוס-היסוד של ה' אגודה לשיקום האסיר והעבריי, שתפקידה ל'פא את החברה.

אחד הראשונים שהבינו כי בתי-הסוהר ה' ישראלי מעניש את האסיר, אך אינו מרפא אותו, היה עזריאל צעיר ושחרור, רם סו' לומון. הוא לא התייחס להבנה זו באדישות, כי הוא היה אותה שעה, נציב שרות בתי-הסוהר בישראל.

לכן נסע לחוץ-לארץ, סירר במיתקנים ה' חוישים ביותר בעולם, הביא עמו את ההישגים האחרונים של המדע: הצעות מעשיות ל' הפיכת בתי-הסוהר למקום המיועד לנסוע גאותה באחריות חברתית בלב האסיר, להח' יזרו לחברה כאדם מתוקן.

ההצעות אבדו, אך שהיא, במסדרונות ה' אדישות הממשלתית, במאבק בין שרות בתי-הסוהר לבין המשטרה, השולטת על בתי-הכלא, בין שרות בתי-הסוהר ומשרד הסעד (השלט על המוסדות לעבריינים צעירים), ידם להשיג שיתוף-פעולה במשרדי הממשלה.

לא להרגיז. אותה שעה נבט בלב רבים, הקרובים לבעייה, הרעיון להקים אגודה אר' חית לשיקום האסיר, שתבוא במגע עם ה' אסיר עוד בהיותו בבית-הסוהר, תעזור לו להתגבר על תקופה שהיא, לדעת מדען בריטי, עינש קשה יותר מעצם הישיבה מאחורי ה' סו' רג: תקופת שיבתו של האסיר לחברה המתכחשת לו, מסרבת להעסיקו בעבודה ש' ריה, זורקת אותו חזרה לעולם הפועל.

קבוצה של יומים, עזריאל ויזמן, שופטים, יסדו את האגודה בשקט. היה נימוק לשקט זה: היוזמים לא רצו להרגיז איש, הבינו כי הצלחת המפעל תלויה במידה שיעלה ב' ידם להשיג שיתוף-פעולה מכל משרדי-הממ' שלה.

כשהתכנס השבוע כינוס-היסוד, הובח כי המפעל הצליח: שני שרים, היועץ המשפטי והמפקח הכללי של המשטרה קישטו את שול-חן הנשיאות, הדגישו כי מוסר היהדות מחייב לכלית את החסאים מן הארץ, אך לא לכלות את החוטאים.

הקהל — מורכב כולו מעורכי-דין, שופטים, (ביניהם: שופט מחוזי נתן ברזוכאי, שופט' שלום ראשי עמנואל ירדיהקו), קציני משטרה ושרות בתי הסוהר, עסקניות ועסקנים (שיצטרכו לשאת בעול המעשי) — הקשיב לדבריו של היוזם-הפוחת, השופט ברוך גלעדי. בצטטו את ברוריה, אשתו של

שופט מחוזי ברזוכאי

אל תתפלל —

שעה שהשוטר עיקם את ידי הנער, שהתנגד למעצה, צעק הוא : "לצלם : "אזכור אותך!"

סלעיהמהלוקת : מועדון הנוער של החסדרות מול מצודתיה

(ראה שער)

רק עץ אקליפטוס אחד, שבעימים, צומח בין אבנייה מאה-שערים הירושלמית. במוצאי שבת זו עמד אדם לבן-העץ, התפלל תפילת הבדלה מול ארון-הקודש, העשוי מ-כיבה את הנר ביין. המתפללים עזבו את המקום בברכס בית-הכנסת לא נשאר ריק. בזה אחר זה הגיעו למקום א-צעירים, בעלי זקנים בתוליים ופיאות עבותות-ארוכות. ה-בתורה : בשעה 19:00 נתכנסו אנשי נטורי-קרתא, אי מ-את עצמם, כדי לסכם את המצב הנוכחי, לתכנן את פעילו-שבעה ימים כשביעי. המצב היה רחוק מלהיות מזו-בתוכם מנהיגם הרוחני, הרב עמרם בלוי, והרב מאיר ח-בכלא. רבים אחרים נפצעו בהתנגשויות עם המשטרה ו-בשבועיים האחרונים.

ההתנגשויות התנהלו לאורך שתי חזיתות : האחת במ-יהודה, מקום שם ניסו קנאיהדת למנוע תנועת מכוניות מטר מחומות מאה-שערים, ליד גדר מועדון-הנוער החדש

העולם הזה היה עד בעדשתו למהומות

השבת

לפני זריקת האבנים — שירת תהלים ותפילה המונית ברחובותיה של ירושלים.

יום מאה שערים. החרדים (ברקע) מתקבלים מעבר לגדר.

ניות הנכנסות לירושלים באבנים, ריקות וצעקות. צלמי־עיתונות, שהקימו ובטחו את מצלמותיהם, תפסו עמדות אסטרטגיות. אחדים מהם נרגמו באבנים ונפצעו. אולם מאוחר יותר, כאשר החלה המשטרה לפזר את המפגינים בכוח, זעקו כמה מנטורי־קרתא: "צלמו את הנאצים, העורכים פוגרום בעיר־קודש!" היתה זו שיטת־תעמולה חדישה. אחדים מן המפגינים אף צנחו ארצה בזעקות אימים: "הם הורגים אותי!"

"הכלא אינו נורא". אברהם איזון, אחד מאנשי נטורי־קרתא, שנאספו בבית הכנסת חפץ־חיים, שוחרר זה עתה מן הכלא, בו בילה 52 שעות. הוא לא התלונן על השוטרים: הם לא נהגו בו בגסות. הוא התמרמר רק על שהיה עליו לבלות את הלילה בתא אחד עם הנאשמים ברצח בעל־הבית הירושלמי, שמואל בן־ציון, (העוגס הזה 882).

"הם משכו לי בפיאות וירקו עלי. הייתי מפותח עד מות", אמר אברהם בסלסלו את פיאותיו הבלונדיות, "קראתי לשוטר והם הרפו ממני. למחרת היום העבירו אותי לתא אחד עם שאר נטורי־קרתא. אבל עלי לומר לכם שהכלא אינו נורא כלל."

תוכניות הקנאים לעתיד: להמשיך במאבק. העובדה שהרב שלהם יושב בכלא לא שינתה דבר. הם ידעו על מה הם נאבקים, והחלטתם היתה נחושה: להמשיך עד הסוף.

אימהות־עובדות ואשר בו ראו נטורי־קרתא פגיעה חמורה באורח־חיהם, מכיון שבמור עזון שיחקו נערים ונערות יחד. מאז הוקם המועדון היו ידיהם של הקנאים מלאות עבודה שבעה ימים בשבוע. הם לא נאלצו להאבק בשתי החזיתות בעת ובעונה אחת: הם יכלו לרכז את כל כוחותיהם בחזית המועדון משך ששת ימיהחול, לעבור להתקפת־מחץ במחנה יהודה ביום השביעי, בהיות המועדון סגור.

"כניעה ללא תנאי!" החזית השלישית, המשותפת לשני הצדדים נתגלתה על־ידי הנהלת המועדון־הנוער, בעת אחת משיחות שביתת־הנשק: המיסיון הקתולי, שהוקם בקרבת מקום, משך את הילדים העוזבים משכונות־העוני, אשר מסביב למאה־שערים. "הילדים אינם דתיים. האם לא מוטב שהם יבקרו במועדון־נוער יהודי, במקום לבקר במיסיון נוצרי?" שאלה רבקה בת־חורין, חברת אירגון אימהות עובדות.

הצעת הנהלת־המועדון להקים חומת־אבנים גבוהה מסביב למוסד נדחתה אף היא: המועדון מוכרח לעבור למקום אחר. "אנו דורשים כניעה ללא תנאי!" מטר אבנים שרק באחיר. ההפוגה נסתיימה.

בשבת שעברה הגיעו ההתנגשויות לשיא: עוד בשעת־בוקר מוקדמת מיהרה המש־טרה, שעמדה במצב הכן, למחנה־יהודה, מקום שם קיבלו נטורי־קרתא את פני המכור

נסת האפורות של שכונת בתוך חדר קטן, בקרבת מוסדות צעירים צהובים, את זה כשבוע טוב!"

יום חדשים. הפעם היו אלה אבא באו להתפלל או לעסוק ישיבת, כפי שהם מכנים לעתיד.

15 מאנשי נטורי־קרתא, שטוק (ראה שער), נמצאו פלוגות הפועל, שאירעו

ה לעיר, בשכונת מחנה שבת. השנייה במרחק 60 מטר הוקם על ידי אירגון

יום את פלוגות המחץ של כוח המתקפה. המפגינים הנחילו שיטה חדשה: הם השתרעו על הארץ, זעקו "הורגים אותי" שעה שהשוטרים ניגשו להרימם.

בדם מפציע שחר

רומן מחזי המחזרת העברית

מאת א. וקוצר

מהדורה שניה הופיעה

הכל מתוכנן סביב זיוה בלוק

החדש. כל עקרת בית שתלהבת מסוג
כי זיוה בלוק סוקה יותר טוב ובאפן
יסודי יותר מכל חומר ניקוי אחר.
זיוה בלוק המרוכז במיוחד הוא מאד
חסכוני וכשר

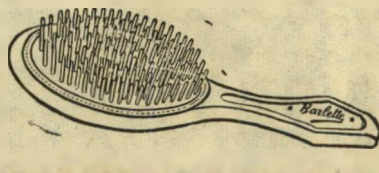

תוצרת נקה,
המפיצים היחידים: חב' נונית בע"מ

אל תשלם יותר...

נמצא למכירה בפרפומריות ובכתי מרקחת כמות מברשות ראש

- B — לחינוך מניילון רך 1.990 לרכוש העור
- A — לגברות מניילון קשה 2.990 לזוהר השערות
- R — לגברים מניילון קשה 2.990 לחזקת
- L — לגברות מפוליאטלן 1.350
- E — לגברים מפוליאטלן 1.850
- T — מגומי ופלדה 2.990

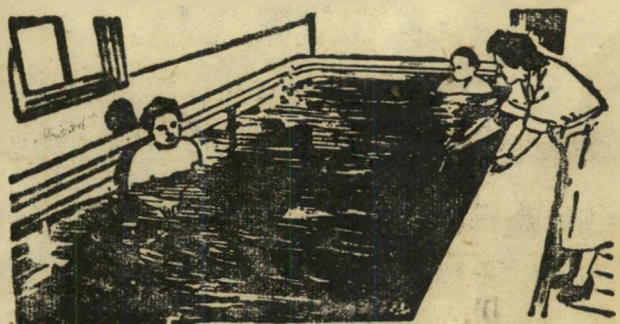

המפיץ: חיים ברוך
כפר גלעד 1 תל-אביב

היש לך כאבים...

בגב, בכרכים, בכתפיים או בפרקים?

"רפא" - רח' שלמה המלך 103, תל-אביב טל. 24495

בריכות
מי-מרפא
חבישת בוך
כמו
בקרסכר
וישי או
טבריה

כמו כן אמבטיות ערבול (Whirlpool bath) / הדר זיעה טורקי / מחלקה מיוחדת לאיכשור ע"י התעמלות רפואית. מסג' וריהביליטציה המוסד היחידי מסוג זה בארץ / מחלקה לסובלי רוימטיות / עומד תחת הנחלה ועקרת רפואי

במדינה

(המשך מעמוד 9)

התפור באורח פתאומי, כאשר הוזמן באנט להרצאה על הושא בני-ישראל, שנערכה עלידי האגודה הכריסטילית. ההרצאה, בה תוארו הישגי היישוב העברי בארץ-ישראל עשרה עליו רושם רב. הוא הצטרף לאגודה, הפך לאחד מחבריה הפעילים.

אולם באנט הרגיש כי תפקידו הגדול רק החל. הוא למד עברית, הצטרף לתנועה הציונית, הפך למוכר האגודה הציונית ב-דבונשייר, אירגן במקום סניף של איגוד החיילים המשוחררים היהודים, פתח קורסים לעברית לתלמידי בתי-הספר, הציג סרטים על ישראל. "מבינים אתם", הסביר באנט, "יש לי שפע של זמן פנוי, היות ובית-המרגוע שלי פועל רק בעונת-הקיץ".

האסירים התרשמו. בשנת 1949 זכה באנט לקבל שכר על פעלו: ההסדרות הציונית שלחה אותו לביקור קצר בישראל. הביקור היה זריקת-עידוד מצויינת, הגביר את מרצו אל האנגלי הקשיש עשרת מונים. בשבוע לאנגליה הרחיב את מסגרת הרצאותיו על ישראל, הירצה אפילו לפני אסירים. "אינכם יכולים לתאר לעצמכם כמה התרשמו האסירים מדבריי".

משך זמן-מה היה באנט מרוצה מפעילותו הציונית, אולם לפני שנתיים נהפכה כל הקערה האידאולוגית שלו על פיה: הוא קרא אחד מנאומי בן-גוריון, נוכח כי כל ציוני חייב לבנות את הארץ כמו ידיו, לא רק להטיף מוסר לאחרים.

תגובתו של באנט על הנאום היתה מהירה: הוא שלח מכתב לבי. גי, הודיע כי הוא מוכן לבוא לעבוד בישראל, רצוי בשדה-בוקר, ביקש מבן-גוריון להזמין לארץ. תשובה לאותו מכתב לא הגיעה ובאנט בא ארצה גם ללא הזמנה בן-גוריון נית אישית.

אין האנגליקאני הציוני חושב להשתקע בארץ: א.י. כבר זקן וידידי אומרים ש"פעילותי באנגליה תסייע לציונות יותר מ אשר עבודתי כאן". אולם בינתיים ממשיך גיון באורן באנט להגשים את הציונות הלכה למעשה: לאחר שעבר משך חודש בלול וחודש גוסף בגרייה, הפך השבוע לי עובד קבוע בן-הירק.

השכן הגיסתורי

הקונסול האוסטרי הכללי בישראל, קארל הארטל, הוא אדם עסוק מאד. עליו להקדיש שעות רבות ביממה לייצוב היחסים בין אוסטריה לישראל, לפתרון בעיות שונות. אך רבות משעות-הפנאי המעטות שלו הוקדשו למבצע מיוחד במינו: חיפושים אחרי ידיד ישראלי חתיק.

הידידות נבטה ברומא, בשנת 1948, כאשר הגיע הארטל לבירת-איטליה עם משלחת אוסטריה, השתכן באחד המלונות הנדולים. כבר בימים הראשונים לשהותו במקום התמיהה אותו התנהגותו של דייר החדר הסמוך. מדי לילה בלילה היה נשמע מעבר לקיר צלצול חד של טלפון, ומיד לאחר מכן היה מהדהד קולו הרם של הדייר המסתורי.

אפשר שהשיחות הליליות-קולניות לא היו מפריעות את מנוחתו של הארטל, אילולא דיבר האיש בשפה מוזרה, בלתי מובנת לי חלוטין. הצלילים המוזרים עוררו את סקרנותו של האוסטרי, המריצו אותו לפענח את המסתורין. הוא פנה אל החדרנית האיטלקית הזקנה, שאל אותה לזהות שכנו, קיבל תשובה בלתי מספקת: "נדמה לי שהוא סורי, או לבנוני".

גישה ישירה. לאחר כשלוש חקירת החדרנית נותרה רק דרך אחת לסיפוק הסקרנות: להתקשר עם האיש עצמו. הארטל החל במרדך את שכנו לשלום בכל עת שנפגש אתו. אולם גינוני הנימוס לא נשאו פרי: האיש התעלם ממנו לחלוטין.

הארטל לא אמר נואש. הוא החליט לנקוט בגישה ישירה, פנה באחד הימים אל שכנו, הזמין לכוסית-משקה. השכן המיסתורי קיבל

כת נוצרית המאמינה בהתגשמות כל הנבואות התנ"כיות על בני-ישראל, נוסדה בראשית המאה ה-19 עלידי ד"ר תומאס, שהקדיש את חייו לחקר התנ"ך הכריסטי דפים מאמינים כי שיתבציון היא אחד הדימנים לבואו הקרוב של המשיח.

את ההזמנה ברצון, ולאחר לגימת כמה וכמה כוסיות פנה אליו הארטל בשאלה ברורה: "מי אתה? ומדוע אתה מתעלם מברכות השלום שלי?"

"עליך לסלוח לי", השיב הזר, "אני מייצג כאן את אחד מאיגודי-המחזרת העבריים, ואסור לי להשתכן בבואי במגע עם נציגים של מדינות זרות".

בחודשים שלאחר מכן הפכו השניים לידידים בלב ונפש. איש-המחזרת שוחח עם הארטל ארוכות, הצדיק את מלחמת-השחרור נגד הבריטים, דיבר בהתרגשות על אהבתו הגדולה למולדת ההיסטורית. אולם מיד לאחר הקמת מדינת-ישראל נסתיימו הפגישות במפ" תיע: נציגי-המחזרת סיים את תפקידו, נעלם לאיש.

בולים ברזיליים. בשנת 1950, כאשר הגיע הארטל לישראל, קונסול כללי של אוסטרית, נוכח בבידוי החתיק, החל לחפשו כל החיפושים עלו בתווה. הארטל לא ידע אפילו את שמו האמיתי של האיש, אולם הוא לא אמר נואש; הוא היה בטוח כי איש-המחזרת לשעבר חי חיי שלחה ונחת במולדתו, נהנה מפרי המאבק הממושך לשיחורה מעול-זרים.

בשבוע שעבר נסתיים החיפוש הגדול במפ" תיע. הארטל בא בבוקר למשרדו, מצא על שולחנו מעטפה מבויללת בבולים ברזיליים. הוא פתח אותה, קרא את תוכנה וחייך: התברר שלוחם-המחזרת המושבע, שבער באש אהבת המולדת, ירד לברזיל, התעשר בעסקי מסחר, חי חיים של שפע ומותרות.

עיתונות

סגירת FRONTPAGE

הנציב העליון הגדול השאיר אחריו בי ארץ יהושע אידיאלית לכת של נציבים-עליון ניס קטנים. פקיד קטן יכול לסגור כל עתון — ואי אפשר לערער על כך...

...משום כך לא בריא הוא לריב עם החברים היקרים שנעצקו עלידי היתוש הדיקטטורי. הם יכולים לסגור לך את הפה. אולם אם לא תשתמש בפה שלך כל עוד אתה יכול לפתוח אותו, מי יודע אם אתה תהיה מסוגל לכך גם מחר?

במלים אלה סיים עורך העולם הזה, שהוא גם עורך פרונטפייג, את מאמרו בשבוע שעבר. לא היה על הקוראים לחכות הרבה. כעבור שלושה ימים בלבד נחקבל מכתבו של הממונה על מחוז תל-אביב שאסר את הופעת פרונטפייג, העתון-האח האנגלי של העולם הזה, לשבוע ימים.

צעד חסר-תקדים. האיטור, שבא בתור קף תקנת-חירום, חלק ממורשת-הקלון הקלור-גיאלית שנחטפה בהתלהבות עלידי יורשי הבריטים, היה חסר-תקדים מכמה בחינות. ביניהן:

- הוא היסבר בעבירה אחת ויחידה. חסר רתיעה, על חוקי הצנוורה.
- איתה עבירה בוצעה באותה שעה ממש עלידי כמה עתונים אחרים, שלא נסגרו.
- בניגוד למקובל, לא חיכתה הצנוורה להסברה כל שהיא כיצד ומדוע קרה המשגה.
- תוך הפרת ההסכם שלה עם עורכי-העתונים, לא הוגשה תלונת הצנוורה לביורר מוקדם בוועדת-העורכים, או בכל מוסד אחר.
- גם הצנוורה לא טענה אף לרגע שהיתה עבירה בודן.

מעשה נקמה פוליטי. עוד לפני שהגיע ההודעה הרשמית על הסגירה, שבוע ימים אחרי שהעולם הזה ופרונטפייג פירסמו את הגילויים המרעישים על תכניתו הסודית של דוד בן-גוריון, כתב עורך שני העתונים

הארץ

נבחרה מזכירות חדשה למחלה ה' מוניציפלית (דבר).
חיים פנני, תל-אביב
מחלת-הסחבת, או סרטן מפלגתי? פוליסת הביטוח נגד סיכוני צד שלישי (ומנים).
אליק מג, חיפה
הקדמה לגילוח?

דרוש למערכת „העולם הזה“

אדם עם נסיון אדמיניסטרטיבי, לניהול שורת מבצעים מיוחדים. ידיעת הארץ הכרחית. רצוי גם נסיון פיקודי בצבא (מ"פ ומעלה). תשובות לשלוח ל„העולם הזה“ — תפקיד מיוחד. ת. ז. 136 תל-אביב.

זה עתה הופיע

תעודי פר. מייסד חוקר תעודות הרצח

באותה הוצאה הופיע: התמרדות של מייסד סטוכר

ע י נ ו ת

הוצאת ספרים

זורבה היווני

מאת ניקוס קאזאנצאקיס

זכה בפרס גונקור בצרפת

„ברומה לסרואנסט הצליח קאזאנצאקיס ליצור דמות כבירה החורגת מתחומי מקימה וזמנה... כשם שדון קישוט מצוי בכל אדם, אף זורבה שוכן בכל אחד מאתנו, הוא „האני השני“ שלי, המערער על „המוסכמות החברתיות“ ושואף לשלמות האמיתית של הגוף והנפש... הספר נקרא במתיחות בלתי פוסקת... על אף העיסוק הנרחב בענייני מין אין הס פר נתפס לגר יים אירוטיים... סגנונו כיון ישן.“ (מדברי הבקורת)

לא אקבל משרה בביטוח הלאומי, נהיה שני נו אבודים.“

מאו נפגש בן-יקי עם צה- פעמים מספר, וכל פגישה עם הגבר הצנום, המשופש, בעל העיניים היוקדות, הפילה פחד על ראש עיריית טבריה.

ב-25 לאוגוסט 1954, בשעת בוקר מוקדמת זכה גם בן-יקי לאפתעה, שהפילה עליו פחד: שני שוטרים עצרו אותו, האשימוהו בנסיון לפוצץ את מכוניתו של ראש-העיר. מאוחר יותר, בכלא, הוצגה לפניו הפצצה: קופסת שימורים מלאה כדורים מקליבר שונה, בתוכם גם כדורים בן הסוג שנמצא בחיפוש ב- יירת בן-יקי.

ארוחת-בוקר במיטה. „כל זה בור יים נגדי!“ צעק בן-יקי, השוטרים חקרו אותו משך שלושים יום, אחר הכניסו אותו לבית-החולים לחלי-רוח בעכו. הם רצו לעי שות ממני משוגע.“

בן-יקי בילה בבית-החולים 18 יום, אחר הובא לבית-משפט השלום טבריה. המשפט היה קצר, ובמהרה מצא בן-יקי את עצמו בבית הסוהר ברמלה, תחת פיקוח פסיכיאטרי קפדני.

„סירבתי להיות תחת פיקוח ולקבל טיפול,

לצנזור: „הצבור (לא יוכל) להתעלם מן הרר שם שסגירת (העתון), באם יוחלט עליו, לא תהיה אלא מעשה נקמה פוליטי מפורש, שבא להטיל על העתון קנס עצום של אלפי ל-רות. על העתון לפרסם גילויים מסויימים שאשרו על-ידי הצנזורה ולא היו בעלי תוכן בטחוני, אלא העלו את חמתם של אישים מסויימים בצמרת השלטון... עורכי העולם הזה יהיו משוכנעים בכך לחלוטין.“

הדבר לא הרתיע את האנשים האחראיים. לא הרתיע אותם גם הרושם המדכא שסתימת פה זו תעשה על מאות רבות של קוראים שיגשו, השבוע, לקיוסקים בקייפטאון אשר בדרום-אפריקה, בניו יורק אשר בארצות-הברית, בלונדון אשר בבריטניה, ברומא אשר באיטליה.

במקום הקול הישראלי העצמאי והאובייקטיבי יבוא אליהם קול אחר, בעל צליל מוכר לרבים מהם: הקול הבלתי-מסוה של השררה הדכאנית.

רדיו

כדאי לשמוע ערבית

משך חמש השנים האחרונות עקבו מאזיני קול ישראל בקנאה אחר מזלם של ערביי

איש טבריה בן-יקי ראש העיר עדין מפקד

היות ואותו השופט זיכה אותי מכל אשמה. פשוט לא רציתי להפוך למשוגע.“ הוא הכי ריז שנית-תרעב.

מלחמת-הרעב של בן-יקי נגד היועץ ה-משפטי יראש עיריית טבריה נמשכה 12 יום, נסתיימה ביום ה-13 בנצחון: מכתב שהגיע לבית-הסוהר אישר כי בן-יקי שפוי. המנ-צח אכל את ארוחת הבוקר הראשונה שלו — במיטה.

השבוע, לאחר שובו לטבריה, פגש בן-יקי את צהר ברחוב. ראש העיר מיהר לעי בור למדרכה השנייה. „הוא עדיין חושש מני השפעת הפוליטית“, העיר בן-יקי בגאווה.

רמת-גן

גנן בא רמת-גן

נימק שגרירה הראשין של ארצות-הברית בישראל, פרופסור גיימס מקדונלד, כשהחליט לקבוע את משכנו ברמת-גן: „אני אוהב את רמת-גן... נתמוגו בה אירת מנוחה ושביעת הרצון... עם התסיסה והפעלתנות הבלתי פו-סקת המאפיינות את ישראל.“ הדיפלומטים הזרים קיבלו את דעתו של מקדונלד, הלכו בעקבותיו משך שש השנים מאז.

החודש הגיע מספר הדיפלומטים תושבי רמת-גן לשיא: נוסף לציר האיטלקי, קמפוזו די-קמפלטורו, שהשתכן בחווילת שרת לשעבר, לציר הברזילי, גלסון טאבאיררה די-אוליי-בירה, למופת-הכוח הפיני טויבו קאלא ול-מופת-הכוח ההונגרי איסטבאן רומהאני חזר ועלה גם מספר השגרירים ברמת-גן לשלושה הכבועים. השלשה: שגריר ברית-המועצות, אלכסנדר אברמוב, שגריר ארצות-הברית אוארד לאסון והשלישי, שהצטרף אליהם השבוע, הבריטי ג'ון ניקילס. טרי הדיפלומטים הרמת-גניים מצא הצדקה מלאה לבחירת מקום מגוריו. עיסוקו החביב של תושב רמת-גן ניקילס בשעות הפנאי שלו: גננות.

* הדיפלומט הרביעי בישראל, בעל דרגת שגריר, הצרפתי פייר זילבר, גר בניבליה, פו.

המרחב, שזכו להנות מן השידור הערבי מ-צויין של הבי.בי.סי. הלונדוני 19 ורבע שעות בשבוע, בהשחאה לשידור הערבי מלונדון, המצויין לא פחות, של שלוש וחצי שעות לשבוע.

החודש הודיע שירות השידור הבריטי על שינויים ב-43 התוכניות הזרות שלו, העלה תקחה באוזני המאזינים בארץ, שיהנו מש-עות שידורים לונדוניים נוספות. כשצאה ה-שבוע תכנית המשדרים של הבי.בי.סי. לקראת 1955 הגיע הקץ לתקחה זו. איש מ-13 אלף עורכי הבי.בי.סי. לא יעבור לתכנית העברית שתשאר קצרה כשהיתה. כן חל שינוי: בתכ-נית הערבית, שהורחבה ל-28 שעות לשבוע.

טבריה

מלחמת הרעב

„משה צהר, ראש עיריית טבריה פחד מפ-ני השפעת הפוליטית. על כן הוא הכריז שאני מטורף ורודף אותי עד היום הזה.“ אמר רפאל בן-יקי, כאשר שוחרר לפני שבוע מבית-הסוהר ברמלה, מקום שם היה נתון תחת פיקוח פסיכיאטרי. הפיקוח הוסר ושערי בית-הסוהר נפתחו רק לאחר שקבע היועץ הרפואי של משרד-המשפטים כי הצ-עיר שפוי בדעתו, אינו אשם בנסיון לפוצץ את מכוניתו של צהר.

„בזמן שעבדתי בתפקיד טכני בבית גור-דון בדגניה לא היו לי כל עסקים עם צהר.“ סיפר בן-יקי, „הצרות התחילו רק לאחר ששיקעתי את עצמי בפוליטיקה ויסדתי חעי-דה ציבורית לעזרת יושבי העיר העתיקה ב-טבריה, אשר בתיאם נהרסו.“

„שינוי אבודים.“ מזה ומן מה הבחין בן-יקי כי הוא נתקל בקשיים ובדחיות בכל מקום, בו פעל למען עצמו, או למען החעי-דה. הוא ידע היטב מי היה האיש שעמד לו למכשול: צהר.

„הזרחתי את צהר פעמיים, סיפר הוא, פעם בטלפון ופעם במשרדו. אכרתי לו שאם

למרחב

עתון יומי

מופיע ביום ב' י"א בכסלו 6 בדצמבר 1954

1929 — 1954

במלאת 25 שנה לעבודתה בשדה האמנות שמחה חברת

„מינרבה פילם“

להידיע על ארבעת סרטי הקופה הטובים ביותר של השנה.

LA ROMANA	האשה מרומא
LA DONNA DEL FIUME	בחורת הנחר
GIORNI D'AMORE	ימי אהבה
LA GRANDE SPERANZA	התקוה הגדולה

בצעי פרניקולור

MINERVA FILM DISTRIBUTION — ROME

המפיץ בישראל: מלאך פילם

הגיעו

זכונות כתיבה חדשות מקוריות עבריות

CONTINENTAL

למכירה בלירות ישראליות

ההספקה מהמחסן

נא לרשום את המספר החדש של הטלפון שלי 5-0-3-2

בלמוט, ת. א. אלנבי 111

אתלטיקה קלה

הראשון הגיע 47

אברהם גור-אריה, הסנדלר בן ה-62 מ' עין-חרוד המפא"ית, היה ידוע בכל רחבי עמק-יזרעאל כדמות יוצאת-דופן. הוא היה יושה בוקר בוקר מקלחת קרה, רץ מיד לאחר מכן לגבע הסמוכה, משתתף במירוץ השנתי מסביב להר תבור. גם השבוע נרשם הסנדלר למירוץ-התבור. הוא נעל ונעלי-עבודה כבדות, גונן על קר סוליו בח תלות, הצטרף לקבוצת הרצים הקשישים, שמנתה שבעה מתחרים, הגיע ששי.

ואחרון בקבוצת הקשישים, חקלאי מ' עין-חרוד, שהשתתף אף הוא במירוץ-התבור הקודם, אמר בתיווך לפני המירוץ: "נדמה לי שהשנה ארוץ יותר מהר. הרי גם בי היותי בן ארבע רצתי יותר טוב מאשר בהיותי בן שלושה". בסיום התחרות התברר כי הוא צדק: הזמן שלו היה יותר טוב מזה של השנה שעברה.

10 קילומטרים ביום. המאושר ביר תר בין המתחרים היה כמובן שלום קהלן מחדרה. הוא השתתף בשנים האחרונות במירוצים רבים, אך פיגר תמיד אחרי ה' אריות שבחבורה: אסולין, סאדק, עמרני וסלמה. עתה החליט שלום קהלן למירוץ ו' הי מה. הוא הכונן למירוץ הגדול מזה ארבעה חודשים, רץ בוקר בוקר, היה עובר ברגל את עשרת הקילומטרים שבין ביתו למקום-עבודתו. האימונים נשאו פרי: שלום הגיע ראשון, עבר את עשרת הקילומטרים שמשביב לתבור בזמן של 39:45 דקות. מלבד האימונים בא לעזרתו של קהלן גם המזל: הרץ הישראלי הראשון במעלה, ישראל אסולין, שניצח בשנה שעברה בי מירוץ התבור בזמן של 37:40, הסתכסך עם אגודתו, החליט ברגע האחרון שלא ל' השתתף במירוץ. אילולא הסיכסוך, היו סיכוייו של שלום קהלן לנצח אפסיים.

בין הצעירים יותר בלטו במירוץ התבור לאה רייך בת ה-15 ממרחביה, שהגיעה ראשונה בין הבנות ונתן ירושלמסקי מ' שערי-עמקים, המכונה בפי חובבי הספירט בחירי רצי ישראל לעתיד. אולם את ההפי תעה הגדולה ביותר של המירוץ היו כמה רצים ערבים, בתוכם שני כושים, שהחליטו לרוץ יחפים, הערבים, רועים מסביבת ה' תבור, טענו כי הם מיטיבים להכיר את הסביבה וכי הקוצים והסלעים לא יזיקו להם. אולם הנעליים המודרניות עשו את שלהן: בחירה-רצים הערביים הגיע רק במקום ה-47.

במסלול

אותה הגברת בשינוי אדרת

לאחר ששקני-הכדורגל של מכבי פתח-תקוה לא יכלו להשלים עם הרעיון שנאסר עליהם להופיע על מגרשי-המשחקים משך מחצית השנה הבאה (העולס הזה 892), החליטה בשיתוף פעולה עם אגודתם, ל' הקיץ קבוצה חדשה בשם מכבי עין-גנים (על שם הפרבר הפתח-תקוה), להופיע בי שמה משך ששת החודשים הבאים.

קבוצת הכדורגל ההונגרית הידועה הונבאד הביעה את רצונה לבקר בישראל בסוף דצמבר. במסגרת הקבוצה יבואו ל' ארץ חמישה מאנשי הנבחרת הלאומית של הונגריה: פושקאש, גרושיץ, ציבור, קו' ציש ובווייק.

השבוע הפרו כדורסלני ישראל מסורת ארוכת-ימים: הם דחו הזמנה בלגית לשי' לוח קבוצה ישראלית לטורניר הכדורסל, שיערך בחג-המולד בבריסל. נימוקי הדי' חיה: רוב הכדורסלנים של הנבחרת הי' ישראלית חזרו רק לפני ימים מספר מסיוורם בדרום-אמריקה.

יואב רענון, אלוף אסיה וישראל בי' קפיצות למים, וכה במקום הראשון בתחרות קפיצות למים שנערכה ביוהנסבורג, אפריקה הדרומית. נצחונו עשה רושם עצום על חובבי הספורט הדרום-אפריקאים, וה' פדריציה הציונית במקום פנתה אל חברת אל'על. בה עובד רענון, ביקשה לאפשר לו להשתתף גם באלופות טראנסוואל בקפיצות למים.

שיא עולמי חדש במשחה 100 מטר, סיגנון פרפר, הושג על-ידי השחיין ההונגרי הצעיר (25) גיאורגי טומפק. השיא החדש הועמד על זמן של 1:02,1 דקה. השיא הי' קודם (1:02,3 דקה) היה שייך אף הוא לטומפק.

כולם מעשנים אותך

מנטוסיאן דה לוקס

ארגון לאשראי בע"מ

רחוב אחדי-העם 11 תל-אביב.

ארנקים

תיקים ילקוטים ודברי עור ופלסטיק במבחר גדול נחלת-בנימין 11, תל-אביב

צ. ב. ד.

המדליק ת"א, רחוב אלנבי 86 (בחדר) 11-1, 4-6

המומחה הידוע בעל הנסיון הרב לתיקון מציתים ומכשירי גלוח חשמליים

עתונאי צעיר מחפש חדר מרוהט (כניסה נפרדת) בצ' פון תל-אביב. לפנות מלפני נית למערכת "העולם הזה" עבור עמנואל פרת. (26785)

עברית, אנגלית וצרפתית

בבית-הספר לשפות "קדימה" תל-אביב, בן-יהודה 74, טלפון 20314. בהתאם לדרישה הרבה, אנו פותחים בימים א', ב', ג', 5, 6, 7 בדצמבר קורסים נוספים למבוגרים, מתחילים, מתקדמים ומשתל' מים בכל שעות הבוקר והערב, בהדרכת מורים מעולים. לחיילי צה"ל - הנחה.

פרטים והרשמה: מ' 9-12 לפנה"צ, 4-9 בערב (פרט ליום ששי). לתלמידי בתי ספר נפתחים קורסים מיוחדים לאנגלית וצרפתית (מתחילים ומתקדמים) בשעות 3-4, 4-5 אחה"צ.

הורים!

איו עם בדיא ללא משפחה בריאה תחנת יעוץ צבורית לקראת הנישואין

פתוחה לצבור בימים: השני והחמישי בשבוע משעה 6-8 בערב, בבנין מחלקת החנוך, רציף הרברט סמואל מס. 62, קומה ב', חדר מספר 11.

מומחים מתנדבים, (פסיכולוגים, פסיכיאטרים, רופאים, עו"ד, מחנכים) יהיו מוכנים לקבל את המעוניינים ולעזור בעצה ובהדרכה בהקמת משפחה יציבה ובריאה. סידיות גמורה.

כבר הופיעה החוברת הראשונה של הרימן הסנסאציוני והמרתק מחיי החברה הגבוהה

אוולינה

רומאן שקוראים אותו בנשימה עצורה ושהיה ל"בסט-סלר" מבין הרומאנים שלאחרי המלחמה.

קוראי העולם הזה יכולים לקבל ח' נ'ם את החוברת הראשונה בכל קיומק עם מפרם אז תחמיין את ההזדמנות, קרא את הרומן א ו ל י נ ה. הודיעה זו.

בריטניה

פקודה למונטי

באמצע מלחמת העולם השנייה, כשפצצותיו של הרמן גרינג השקטו עוד עסקו בשלבים הראשונים של השמדת לונדון, ישב גבר זה ומומוסקף וכתב כמה דברים שע ררו אז היה שילוי מאד.

האיש: קפטן לידל הארט, הפישן הצבאי. השקפתו: בשעת מלחמה אין לשכוח כי ארץ ברך של הים עלול להיות יודוך מחר, ואילו יודוך היום עלול להיות אויבך מחר. במלים אחרות: אסר להיטחף בורם של יצרים בלי תיהגי ניים, לשאוף להשמדתה של גרמניה, כי אחרי הנצחון על גרמניה תהיה ריטיה המתחרה הצינית ביותר על בריטניה, ואז, במצב החדש, עלולה גרמניה להיות חשובה כבעלת-ברית.

לידל הארט הגיע למסקנה זו בצורה פשוט: טה: הוא השקיף על עברה של בריטניה. אליוזבט הראשונה, מלכת בריטניה, תמכה בו מרד ההולנדים נגד ספרד האדירה, וכעבור זמן קצר יצא קרומבל הבריטי להשמדת את עוצמתה הימית של הולנד. בריטניה תמכה ב פרידריך הגרמני נגד צרפת ובמלחמת-השני פרידריך הגרמני נגד נפוליאון — רק כדי לל

סיר וינסטון צ'רצ'יל, אחד קרא, אחד חייך

חום פעמיים צד בצד עם יורשי נפוליאון נגד הקיסר והפיהרר של גרמניה.

מרוץ ליונה. במבול הסיסמאות של ה מלחמה, עיר הספר הקטן תשומת-לב מע טה. אולם איש אחד קרא אותו היטב. היה זה וינסטון צ'רצ'יל, ראש ממשלת בריטניה.

החלו הסתובב לגלג המלחמה, ובעלות-הברית החלו מנצחים, דרשו האמריקאים והרוסים פלישה בחוף צרפת הכבושה. צ'רצ'יל הת נגד: הוא היה בטוח כי בצרפת יפול מיטב הנוער הבריטי והאמריקאי, שעה שהרוסים יכבושו את גרמניה וישלטו על אירופה. הצ עתו: לרכז את כל כוחות המערב בחוות אוסליה, לפרוץ משם לעבר ארצות הבלקן, להשתלט על יוגוסלביה והונגריה ולהגיע ל וינה לפני הרוסים.

האמריקאים, וביניהם מי שהיה אז המפקד הראשי באירופה המערבית, הגנרל דרויט איי זנה אר, התנגדו בחריפות לדעתו של צ'רצ'יל. אייק הגהיג את הפלישה בחוף צרפת, אירוי פה המזרחית כילה נפלה לידי הצבא הסובייטי טי.

לכני צרה שהיא. אולם צ'רצ'יל לא נכנע בנקל. השבוע גילה סיר וינסטון ל עולם הנהגם פס קטן גומף: עוד לפני שאדולף היטלר בלע את גלולת הרעל, פקד ראש ממשלת בריטניה על מצביאי העיקרי, ברנרד מונטגומרי הקטן, להחסינ ולהכין ל שימוש את כל הנשק הגרמני שיפול לידיו. כי צ'רצ'יל לא היה בטוח שהרוסים יעצרו בקריהתיחום שנקבע בהסכמה הדדית בלב

במדי אדון חמשת הנמלים, תואר ש הוא השריד היחיד של תקופה בה שלטה ב טניה על חטש עריימל בצפון צרפת.

גרמניה, חשש שימשיכו בדרך ישר לחופי האוקיינוס האטלנטי. פתרוננו למקרה זה: ל זיין מיד את הגרמנים המנצחים, להשליכם נגד הרוסים.

העוררית! קראו רב עתוני בריטניה. ד פרצופיות בריטית אופיינית! חורו אח ויהם מיטב עתוני העולם. אולם לפחות איש אחד חייך, מן הסתם, למרות שהיה עד כה מבקר חמור של צ'רצ'יל האיסטראטגי. היה זה הקפטן לידל הארט.

ארצות הברית

ארץ ושמה נולנד

אבא, איפה נולנד? שאל הילד חובב הגיאוגרפיה את אביו, בחרונו היתולי שהת פרסם לא מכבר בעתון אמריקאי. קוראי עתון, בניגוד לילד הסקרן, ידעו כי נולנד אינה דומה להולנד ולמינלנד, אינה ארץ כלל. וויליאם נולנד הוא שמו של סנאטור אמריקאי, ואש הסיעה הרפובליקאית בס נאט.

בכל זאת לא החטיא בעל החרונו את מט רתו: עצמאותו של נולנד דומה לעצמאתה של מדינה ריבונית. הסנאטור החריף מאק ליפורניה מצפצף על נשיא ארצות-הברית. הוא היה הרפובליקאי היחיד שיצא ערב ה בחירת האחרונות בגלוי נמץ נגד הנשיא, שהא ראש מפלגתו.

א תה שעה שתק אפילו גיו מקיארת, למען שלמות המפלגה (ולמען לא להרגיז את אייק יותר מדי), ואילו נולנד לא שתק: הוא שלח ברגע החמור ביותר מברק לנשיא, דרש לתק מיד את היחסים הדיפלומטיים עם ברית-המועצות. היה זה עלבן צור ו בלתי-נסוה לאיש האחראי למדיניות ה חץ האמריקאית.

ערוגה של פצצות. השבוע, שעה שה סאט ישיב ודן על ההצעה לנזוף רשמית ב גיו מקיארת, קם נולנד והעלה הצעה ש השכיחה (והצילה לפי שעה) את מקיארת. ההצעה: הסרת-תקדים בהיסטוריה של ה סנאט: להקים ועדת-חקירה מיוחדת שתחקר אב הממשלה הנוכחית אינה ממישה במדיניות החוץ הפייסנית שלה שואה על הארץ. העוקק: הממשלה שתקרא לחקירה (לו נתקבלה ה הצעה) היא ממשלת מפלגתו של נולנד. ה גוף שיחקור אותה: הסנאט החדש, בו יש לטו עתה הדמוקרטים.

מעשה-בגידה מועזע זה העמיד את כל ה מרשנים הפוליטיים על גרגיהם. לא נשאר בלבם ספק: נולנד משמץ את נשיאו מפני שיש ברצונו לבוא במקומו. הסנאטור ה ריאקציוני היה מועמד הימין הרפובליקאי ה יצוני בבחירות הבאות לנשיאות, בעוד שג תיסי.

הה זה סיכוי ששלח לחללה צוננת בעמ ד השדרה על רוב מדינאי אירופה המערבית. כי גיו מקיארת אינו אלא תלמיד מפגר של כיתה א' בהשוואה לנולנד אדיר-ההשפעה, המוכן להכריז מיד מלחמה על סין העממית, לבקוט באחוריה הפוליטיות של בריטניה ו צרפת.

הארץ ששמה נולנד היא ערוגה של פצצות מימן.

כדור-הארץ

שלושה דולר לצדקה

האמריקאי הממוצע מקבל 305 דבריר דואר לשנה, מנהל 438 שיחות טלפוניות, אוכל 397 ביצים ו-76 קילוגרם בשר. מל בר זאת הוא שותה, כפי שגילתה השבוע, ברוח השנתי שלה, הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה של ארצות-הברית, ארבעה ר רבע ליטר כוהל ו-63 וחצי ליטר בירה ל שנה. מרויח 1639 דולר ותורם שלושה דולר לקרנות צדקה עירוניות.

7495 אמריקאים נרצחים לשנה, מס פר הקטן פי שניים מחיל המתאבדים ה שנתי ב-48 המדינות: 15909.

החתן האמריקאי הממוצע הוא בן 23 שנים ו-10 חדשים. הכלה — 21 שנים ו-5 חדשים. מה שלא נונע מבני זוג אחד מתוך כל ארבעה זוגות אמריקאים נשויים להת גרש לפחות פעם אחת בחייהם.

לפי החוקה האמריקאית, נכנס הקונגרס החדש לתפקידו כחודשים אחרי הבחירות. משך זמן זה עוד ממשיך לכהן הקונגרס ה קודם.

רותי

מכתבים רבים כאלה בודאי קבלת ו דעתך תהיה על תחילת מכתבי ספשה כמרבית הנערות שנוצבו עליידי חברי הן. א לם, שומה עליך יהיה לקראי מי תחילתו ועד סופו ואז נראה מהו כוח שיפוטך עלי.

כך סיפור מעשה: ראשיתו של דבר, שמי הא אלה, ואני בת 16 ולי ידידה טובה ושמה רחל. ידידה זו הבי אה אחי לחברתה לאחר שעזבתי את ה בן שיצאתי אתו.

אני הנני ביישנית עד מאד וקשה לי להתמצא בחברה.

מהרגע הראשון משך את עיני בחור בשם יוסי והתאהבתי בו ממבט ראשון, ואילו הא לא שם לב אלי, לא הקדיש מעט תשומת-לב. הייתי באה לחברה ב מטרה לראותו אך לא הא ולא אחריים, הבחירנו באהבתי אותו, מכיוון שאני עצר רה ומתאפקת, אך לפעמים מעמידים את סבלנותי במצרים ואני מתפרצת. כך אירע לי פעם ביום שבת, כולם מכירים א.חי בחור נערה קטנה ומנומסת, ו כאשר אירעה ההתפרצות, הכיתי א תו ו נשכתי ידני. באם תשאלני לסיבת ה דבר, הוא הקיט אותי ואף העליב אותי.

יוסי בחר מאד לא סימפטי, רעיל ו אט מ, איוסט, קמצן, רק טובת עצמו לפני עיני. באותו ערב מצאתי מאד חן בעיני שני בחורים, ושני אלה ניסו לקבוע אתי (פגישות) ואף הצליחו. אר כם אני לא באתי לפגישות. ביום שיה שבוע לאחר מכן, שוב באתי, ואילו הא אף לא שם לב אלי. (בשבוע שלפניכן, קרא לי "תינוקת": עוד כחיים כגון אלה — הוא, אגב, בן 19). הלכתי לבכות. אפיי בגד בי ולא הצלחתי לעצור בעד מדעותי, ואחר הייתי עצובה עד מאד ולבי פעם בי בחותה.

אחד כך יוסי הבחין, כנראה, באהבתי והתקרב אלי. הוא ראה שאני אנוו קל לפיצוח וניסה לשים ידים. בתחילה הת נדנתי, אולם אחרי-כך ויתרתי כי אהבתי אותו אהבה בני מצרים. כל הדימים חל מתי רק עליו. בחורים אחרים ניסו לצאת אתי, אך אני בשליל, רק את יוסי רציתי, ואני בדרך-כלל לא נותנת לבנים לשים עלי ידיים. יוסי לווה אותי הביתה, ובחור המדרגות נשק לי. זו היתה נשיקתי ה ראשונה שקבלתי מבחור, הייתי הממה ודמעות זלגו מעיני, אך יוסי, כנראה, ידע לנהוג בשכמתיו, ידע באינו צורה לנחם אותי ולא הסתפק בנשיקה אחת בלבד, כל עוד חושי היו המומים. תחיר ה נשק אותי ברון, ואחר בחום. אחר התעוררתי מן הערמל שאפף אותי והת חלתי להתנגד, אך הוא כבר לא שת לבו להתנגדותי ולקח נשיקות בכוח, ואני אהבתי אותו בכל לבבי, פחדתי פן לא יקבע אחי פגישתו ושבאליו אם יבוא מחר. תשובתו היתה חיובית, ואנו הת חלנו לצאת ואני הרגשתי שהוא אוהב נערה (או מחבב או מעוניין) בשם מרים.

מרים זאת הנה "חתיכה" בכל המי בנים רבים רצו לצאת אתה. היא מען הוללת, עם כל בן שיש לו א פנוע היא תצא. יוסי קבע אתי ליום רביעי, ובים שלישי (יום לפני כן) הלך עם מרים לחת נה, וכך מרים מספרת לידיתי הטובה ביותר שיוסי אמר לה שהוא רוצה לצאת אתה ואו שאלה היא מרים אותו "ומה בדבר אלה?" תשובתו היתה: "א. יש לי אותך, זורקים את אלה."

וביום רביעי בא אלי יוסי והלכנו ל קולנוע. בדרך סיפר לי על החתונה ואמר לי שהצטער שלא בא לקחת אותי. לא ידעתי למי להאמין, אך לבכי כאב לי, אהבתי כאהוב את חיי, והוא היה רע כשהיינו בחברה, יוסי לא היה אתי רגע, הייתי כל הזמן לבדו, רק רחל ידי דתי עמדה לציד, ואילו יוסי ה רק עם מ.ס. הייתי עליונה, כך היה נדמה לי. בי מידה בלתי רגילה, ברם לבי היה היפוכו של דבר. כולם היו סבורים שמצב רוחי מרומם, יוסי לא רק אתי אף ריקוד אחד, רק כשהלכנו הביתה התנצל יוסי. אני

לא דברתי אתו מטוב ועד רע, לוינו את רחל עד פתח ביתה, ואחר החל יוסי להתנצל ואמר שהוא לא היה עמדי בגלל רחל חברתי. הוא אמר שהיא סוחבת אותי כל הזמן. הוא לא יהיה אתי אפילו רגע אחד כל זמן שרחל תהיה באותו ערב.

יוסי התחצף מדי. בשעת נשיקת פרידה היא כבר שוטט בכל גופי, ודחף את ידו לתוך מחשוי-שמלתי. דבר זה בייש א תי ואני התחלתי לבכות. אז הוא אמר לי שלא אהיה תינוקת.

ב. אני איני סבורה שהייתי במקרה זה תינוקת.

כך יצאנו עוד כמה פעמים. ערב אחד רגזתי מאד. יוסי תמיד סרב ללכת ולקחת את חברתי רחל לחברה באמתלאה שה א שונא אותה ושהיא מפ רועה לנו. בא תו ערב יוסי היה כל ה זמן עם מרים, הוא אמנם היה לידי אחר כך כשהלכנו הביתה. הוא ניסה להקי פני שוב בקשת זרועו, אולם הפעם סיי לקתי יד זאת בועם. הוא ניסה בשנית ובשלישית ואז ראה שבאמת אינני ור צה והוא עזבני לנפשי ליד ביתי, החוזר לי את המפתחות ורמו לי לעבר חורי המדרגות, א לם אני סירבתי ואז הוא אמר "שלום!" ולא קבע אתי. ליל נדודי שניה כזה, עוד לא היה לי. למחרת נדי כיחתי להשיבו אלי אולם הוא סיים את עסקיו והתחיל לצאת עם מרים. אחר ה א זרק את מרים, תארי לך!

שבוע ימים הייתי סהרורית, לא ישנתי בלילות. ביום הראשון בכיתי גורא, הי תה לי נזלת רק מבכי ועיג לים שחורים כפחם מסביב לעיני, חירות הייתי כסיד, אולם יוסי — לבבו היה כחלמיש. רק כעבור חודש ראיתי א תו ואז הוא ניסה לרמוז לכלם שאני נותנת לבנים. יצא אתי בן אחד וניסה לנשקני, א לם הוא ראה שזה לא הולך. הייתה לי שיתה קצרה עם יוסי, הוא ניסה להקניטני ושאל אותי אם אינני מעוניינת להתחיל הכל מחדש. עניתי לו ששובתי היתה מפחיעה אותו, ואין לי כל חשק להפחיע אותו, ועליכן אין לי אפילו חשק להשיב לו על שאלתו.

על-כף-פנים, אמרי נא את מה דעתך על הענין? אני איני יכולה לשייח את יוסי, הוא תמצית חיי, כל הזמן אני חר שבת רק עליו. את בודאי חושבת אותו לנערה שקל לסחרר אותה, אבל האמיני לי שזה אינו נכון. רק בגלם שאהבתי את יוסי אהבה לבלתי מעצור. דעתך תהיה "שכחי אותו ואל תשפילי את כבודי". רבות נפגעתו משום שהרגשתי שכבוד די נפגע. אני מתה להיות חברה של יוסי, אנא יעצי לי!

עם שום בחור איני מעוניינת לצאת, רק בגלל יוסי. ובאמת איני משקרת, אני אוהבת אותו כאהוב את חיי. עשיו אמי רי עלי ככל העולה על רוחך.

אדה

אלה חביבה, אילו נמצאת עליידי ב שעה קריאת מכתבך, הייתי נשקת לך על מצחך. יש לך מה שקוראים הייקים "כאב העולם". אל תכעבי עלי אם אר מר לך כי זה סימפטום טבעי לגילך. קבלי באומץ את הצער, כמו שמקב לים את החצבת, תוך ידיעה שמחלימים ממנה. דעי לשוק כהלכה, לומר לעצמך ללא מרידות: "הפסדתי הפעם, מחר אודה."

התייחסי אל כל הענין כמו אל חרצן בתוך הפרי. יורקים אותו וחושבים על דבר אחר.

נערות בגילך מדמות, ברגע שנער לו חש מלה יפה באוזנו, לשמוע את מרש החתונה. הדבר יוצר אי-הבנות וגורם לזרימת נחלי דמעות. כן, חביבתי, המי שיכי לצאת בחברת נערים, ולמדי לשמוע מלה יפה מבלי לאבד את הראש.

נכוית קצת מאהבה כמו ממשק בגפי וורים. יוסי! בשנה הבאה — כאשר יהיה לך מצית.

אגב, היא ליל לא פחות ממך ואני סבורה שאת ראויה לנער טוב ממנו.

פגיעת הברק עלול לגרום לליקויים זמינים, או מתמידים, כגון עיוורון, שתוק חלקי, גימגום או טירוף. רק במקרה של פגיעת-ברק חזקה ביותר עלול האדם למות מהתחשמלות, התפחמות, או חנק.

ביולוגיה

מוזון האלים

לפני שלושים שנה הקסים הסופר-המדען האנגלי הרברט ג'ורג' וולס רבבות קוראים בעולם בספרו מוזון-האלים, שדן באבקה פל-אית, שהפכה את בני הדור הצעיר לענקים. החודש היו בריטים וצרפתים רבים משוכנעים כי מוזון האלים הפך מאגדה למציאות. אולם הפעם לא היתה למוזון הפלאי דמות אבקה, היה זה נוזל צהבהב, דומה לחלב מרוכז, שהיה ידוע מזה מאות בשנים בשם קריש-המלכות.

קריש-המלכות נמצא בכמויות קטנות בכל מכרות, בהיותו שונה מן הדבש במראהו ובטעמו, תמחו מגדלי-הדבורים על מקורו. המקור של הנוזל המוזון נתגלה רק בשנת 1894 על-ידי המדען הצרפתי ליאונרד בור-דאס: קריש-המלכות מופק מתוך בלוטות מיוחדות, הנמצאות בראשי הדבורים-הפועי-לית, אשר מתפקידן להזין את המלכה. 2500 ביצים ליום. בעקבות גיליתו של בורדאס פתחו מדענים גרמנים, מקסיקאים, קאנאדים ואמריקאים במחקר מסועף, שנמי שך עשרות שנים. מטרת-המחקר: גילוי ה-קשר שבין קריש-המלכות לבין אריכות ה-ימים המפליאה של מלכת-הדבורים ומעילותה המינית המוגברת.

החוקרים גילו כי הפעילות מיוזנת את כל זחלי הדבורים, הבוקעים מתוך הביצים, בקריש-המלכות, בשלושת הימים הראשונים לחייהם. ביום הרביעי עוזבות הפועלות מס-קר של כל הזחלים, בוחרות בנקבה הגדולה ביותר שביניהן כמלכה העתידה על הנחיל. מאותו יום ואילך מוסיף רק הזחל הנבחר להתקיים על תפריט של קריש-המלכות. ה-אחרים עוזבים לתפריט של דבש ואבקה-פרחים, מסתתחים לזכרים ולדבורים פועלות. התפריט המיוחד במינו מחולל פלאות במבנה גיפה של מלכת-הדבורים: היא מגיעה לבגרות מלאה 16 ימים לאחר בקעה מן ה-ביצה, לעומת הדבורים האחרות המגיעות ל-בגרות רק כעבור 24 יום. משקלה וגודלה כפולים מזה של הדבורים האחרות, ואורך-חייה הממוצע הוא חמש עד שמונה שנים, בה בשעה שדבורים רגילות חיות בין חד-שיים לששה חדשים בלבד.

מפליאה יותר מכל היא פעולתו של קריש המלכות על פעילותה המינית של מלכת-הדבורים. מדי פעם עוזבת המלכה את הכוורת ומזדווג עם אחד הזכרים. מיד לאחר מכן היא חוזרת לתא, מתחילה להטיל ביצים בקצב של 2500 ליום. לעתים קרובות עולה משקל הביצים המוטלות ביום אחד פי שניים על משקל גיפה של המלכה.

על עכברים ואנשים. המדענים לא הצליחו לגלות עדיין את הרכבו הכימי המדויק של קריש-המלכות. ידוע רק כי הוא מכיל סוכר, חומצה אמינית, חומצה פני-טוטינית, כמות גדולה של ויטאמין בי. לעו-מת זאת הושגו תוצאות מרחיקות לכת ב-נסויים שנערכו בקריש המלכות על בעלי-חיים שונים: אורך-חייהם של זנבונים פני-רות, שניזונו מן הקריש, גדל ב-28%. ארי-בעה עכברים השמינו במידה בלתי-רגילה וקצב פעילותם המינית הוכפל שבועות מס-פר לאחר שהזיקו מדען גרמני כמות קטנה של הקריש לתוך חרידיהם.

תושבי בריטניה, צרפת וגרמניה מיהרו לה-סיק מסקנות מן הניסויים בעכברים, עוד בסרם התחילו המדענים לספל בשפלי-ניסיון אנושיים. מגדלי הדבורים חדלו להשליך את קריש-המלכות לפחית-האשפה, התחילו לגכר-אותו בהון תועפות לבני-אדם מודקנים ה-שיאפים להחזיר את נעוריהם. המדענים נאל-צו להסתפק בפקיות מוגבר על אנשים אלה: זה קיוו כי התוצאות יהיו חיוביות.

גולות

שחור ללבן

• חלב צבאי-הצפון-הפלנדי הוכח לאח-רונה להיות מוזן וזריף ביותר: חיילים נור-בגיים החוגים באזור נוכחו לדעת כי שתי-טיפות מחלב זה הופכות קפץ-שחור לכן-כשלג הפלנדי.

האטום להפסיק או להאשיר

„עד כמה שאני מבין, הרדיואקטיביות המשוחררת על-ידי התפוצצויות אטומיות עשויה להצטבר. על כן אני חושש שריבוי ניסויים אטומיים עלול להרעיל את אווירת כדור-הארץ למשך 5000 השנים הבאות.“

דברים אלה, שנאמרו על ידי ראש-משלת בריטניה, סיר הינסטון צ'רציל, לפני שבועיים, בעת חיכוך בבית-הנבחרים הברי-טי, חוללו פולמוס חריף בין מדעני-העולם. חוקרי-האטום של ארצות-הברית טענו כי צ'רציל הגויס, לא ביסס את דבריו על כל עובדות מדעיות. לעומת זאת הכריזו פי-סיקאים בריטיים וצרפתיים כי אין לזלזל באזהרתו של המדינאי החתיק: סכנת הרר-יואקטיביות גדולה הרבה יותר משהקהל חושב.

הפילמוס העיד רק על דבר אחד: המד-ענים טרם מצאו תשובה לשתי השאלות החשובות מכל בחקר-האטום:

• הייתכן כי האנושות כולה תיפגע, אם יימשכו הניסויים האטומיים מעבר לתחום מסויים?

• העשויה הרדיואקטיביות, המשוחררת על-ידי התפוצצויות, להצטבר בהדרגה ב-אווירת כדור-הארץ, לשנות בהדרגה את מב-נה הצמחים וגופות בעלי-החיים?

תשובות שליליות. עד כה היו הת-שובות לשתי השאלות שליליות לחלוטין. אולם המדענים לא הצליחו לקבוע מה יקרה ברבות השנים. הרדיואקטיביות עשויה ל-השפיע השפעה מכרעת על הצמחים, להת-רכז בגופות הבהמות אוכלות-העשב, לע-בור משם לגוף-האדם.

טבע

שמיים על הראש

„הגאלים, הלוחמים האמיצים ביותר ב-עולם, חוששים רק מפני דבר אחד: שהי-שמיים יפלו להם על הראש.“ כך כתב יוליוס קיסר בספר זכרונותיו, לפני אלפיים שנה. כותנו היתה, כמובן, לברק.

כיום, בתקופת פצצות האטום והמימן, עדיין כובשים בני-אדם את ראשיהם בכר-למראה התופעה המכונה באנציקלופדיות ב-שם התפרקות חשמלית המתרחשת בשעת סופה, תוך שחרור אור חזק וקול נפץ ענ-אולם הפחד מפני הברק רחוק מלהיות מוצ-דק: סופות-הברקים המשתוללות מדי יום-ביומו ב-44 אלף נקודות שונות על-פני כדור-הארץ, ממיחות בממוצע כ-300 איש-לשה — ומספר זה היה קטן עוד יותר, אילו ידעו בני-אדם לנקוט באמצעי זהירות מתאימים.

אמצעי הזהירות נגד הברק סוכמו בשבוע-שעבר ופורסמו על-ידי ועדה מיוחדת של פסיקאים צרפתיים. הם היו פשוטים למדי, מובנים לכל אדם:

• בעת סופת-ברקים יש להתרחק ככל האפשר מחופי נהרות ואגמים ומעצים נמר-כים כעצי חרוב, תאנה ותפוח. הסטטיסטיקה הוכיחה כי 30% מנפגעי הברק היו אנשים שהסתתרו מתחת לעצים.

• הברק עשוי ביותר לפגוע בעמודי-טלגרף וטלפון ובריכוזים גדולים של בני-אדם ובהמות. הכלל הראשוני בשעת סופה הוא: לא להצטופף.

• מוטב שנהגי מכוניות לא יעזבו את-כלי-הרכב שלהם בעת סופה. כבר הוכח כי הגוף המתכתי של המכונית הוא כליא רעם-מציין.

• בני אדם הנמצאים בבתים בעת סופת-ברקים חייבים לסגור את כל החלונות. בבתים בעלי מעשנות ורגורים מוטב להת-רחק ככל האפשר מפתח-התנור. כן רצוי לנתק את חוט האנטנה של מקלט הרדיו: הוא עלול להעביר את מלוא מתח הברק לתוך החדר.

חנק, התפחמות, הלם. כד נכד עם כללי-האזהרה פרסמה ועדת-המדענים הצרפתית כמה עובדות מעניינות על תוצאות פגיעת הברק בגוף-האדם. העובדה החשובה ביותר: 90% מפגיעות הברק אינן גור-מות למות.

באחוז גדול של פגיעות הברק נפטרים הנפגעים בכוחות קלות — בעיקר באיזור הראש והפנים. אולם ההלם המלווה את

ישיר חיפה

HAIFA CURIER

זהה את עצמך!

האלפים הנוסעים מדי יום כיומו בקו הישיר של „אגד“ מתדיאכבי חיפה ומחיפה תדיאכבי יודעים את אשר הם עושים. קו ישיר זה של „אגד“ הוא הקצר והמהיר ביותר לנוחיות בני חיפאי הרוצה להגיע תדיאכבי, וכמו כן לכד תדיאכבי הרוצה להגיע חיפה (ולכד הנוסעים האחרים הרוצים לנסוע מן העיר האחת לשניה). כל נוסע נכון משתדל מש בקו ישיר זה של „אגד“, לכן קל יהיה דך נוסע „אגד“ לזהות את עצמך בתמונות הבאות. רראשון מנוסעי „אגד“ שיבוא למערכת „העולם הזה“, תדיאכבי, רחוב גליקסון 8, יזוהה את עצמו באחת התמונות, ויענק פרס 25 ל"י במוזמן.

ישיר „אגד“ תדיאכבי-חיפה : 25.11.1954

ישיר „אגד“ תדיאכבי-חיפה : 28.11.1945

ישיר „אגד“ תדיאכבי-חיפה : 29.11.1945

עובדי אגד והעולם הזה אינם יכולים להשתתף במוזהית.

מרוקו

קדוסיאללה

מפקד הביולשת של נמל טולון היה מועד... מם: שוב היה עליו לטפל בפרשת הברחה...

חקירת המורדים נמשכה בעצלתיים, אולם אך פתח בימיש את פיו להעיד פג שיעמומו של מפקד הביולשת כהרף עין: בימיש, שה-

המוכנים אתם לחטוף את בן יוסף ממד- גסקר ולהחזירו למרוקו? תשובתו של בילי היל היתה ישירה אף היא: כמה אתם מוכנים לשלם?

הופיעה דמות חדשה: מצרי מסתורי, נמוך ושווף פנים כבן 45, שבא במיוחד מקהיר. המצרי העלה רעיון חדש: השולטן יועבר לקהיר מיד לאחר שיוברח ממדגסקר. באר-

הפגישה השלישית נערכה ביוני 1954, בי קרבת קזבלנקה. הפעם הופיעו במקום המ יועד תריסר מנהיגים לאומניים לבושים אי רופיה. גם המצרי השתתף בפגישה.

בראש וראשונה רצו המרוקאים לדעת אם יסכימו היל ואנשיו להעביר את השולטן למצריים. להפתעתם המרובה השיב היל בשי לילה: לא! מוטב שניפגש בנקודה מסוימת בלבאים. אם נמסור לכם את השולטן ונקבל את הספק.

מדוע? תמה המצרי, הרי אם תגיעו לקהיר, תתקבלו בכבוד ותוכרו כגיבורים לאומיים.

מוטב לנו לקבל מאה אלף לירות, מלה יות גיבורים מתיים, השיב היל בשלוה, אתם עלולים לחסל אותנו, כדי שלא נגלה את סודכם.

גיסמה גלילה. השיחה נפסקה עקב בור אם שני מרוקאים חדשים: ערבי ישיש, לבוש קומבאז וברברי לבוש אירופית, שנראה כי עורך דין. השניים היו, כנראה, מנהיגים חשודים, היות וכל הנאספים התחשבו בדעתם. הנינו רוצים לשלוח אתכם כמה לוחמים צעירים. הם יהיו לכם לעזר, אמר הישיש.

כאן הובררה לבימיש האמת האמתית: הלאומנים המרוקאים לא האמינו כלל באפי שרות של שחרור השולטן. הם רצו רק לע שות גיסטה גדולה, לשלוח כמה צעירים חמורים שים ברובים למחת בכות על חולות מד גסקר, להוכיח לעולם כולו כי התנועה הלאומית במרוקו אינה שוקטת על שמריה. ל קברניט המבריה הוא היה כל חשק למות על קדושיאללה, והוא אף אמר זאת להיל.

מלך העולם התחמק סבר אחרת. הוא הס כים להצעתו של המהיג הישיש, פקר לה כין את הספינה פלמינגו. שהיתה שייכת לו, למסע המסוכן, קיבל מן המרוקאים מפרעה של 3000 לירות סטרלינג.

לשמתו הרבה של בימיש נכשלה התוכ נית באורח מקרי ביותר: שלטונות סגברי חשדו כי פלמינגו מעורבת בהברחת סגרי יות אמריקאיות לנמלים שונים בים התיכון פחדו שלא היה רחוק מן המציאות — עקרו עליה לעזוב את הנמל תוך 24 שעות. הקשר עם המרוקאים נותק, לא חודש עד היום. הכסף נשאר בכיסוי העמוקים של בר לי היל, והפרשה נשארה אפופת סוד — עד אשר הוליא בימיש לפתוח את פיו בטולון.

מארילין 15x

מן הפנים קל וחומר על שאר הנכסים

קולנוע

מסעודה, ועתה — שחקן קולנועי. מילס הוא בעל ותק מסוים במקצוע, לזכותו שיש הופעות בסרטים בריטים (אחד מהם: הברט האדום).

אבל גאנס, אחד מחשובי הבמאים בי תקופת הקולנוע האילם חוזר לאולפן, לאחר שנים של בטלה. סרטו: מגדל נל, בהשתתפות סילבאנה פאמפאניני. מגדל נל ידוע בהיס טוריה הצרפתית כמקום מפגשה של אשת המלך לואי העשירי עם מאהביה הרבים. לאחר ליל האהבה היתה רוצחת אותם במגדל המ בודד, משליכה את גויתם בשדה. סרט בשם זה, שהופק בעת המלחמה האחרונה, הכיל תמונות שהסעירו צנזורים רבים. סרטו של גאנס מבשר סופות חדשות.

לאחר שמארילין דימאגיו (לשעבר מוני רו) נתגרשה מבעלה החליטה להראות לצלמי הוליווד כי הפרידה לא הותירה בה כל עקבות, לא פגמה ביופיה, הביאה כעדות את מבע פניה המשתנים (ראה תמונה). לימדה מהם קל וחומר על שאר נכסיה הגזניים.

המבצע הכלי-עולמי לכיבוש שוקים חדשים שליו החליטו המפיקים היסאנים גרם למבול ראשוני של סרטים בעלי אופי ניאוריאליסטי מפולפל, למרות הכרזה מפורשת של אנשי המקצוע כי אין הנערות היפאניות הפעוטות ועדינות הגוף מסוגלות להתחרות במארילין מונרו, גינה לולוברגיידה ומאר טין קארול.

Advertisement for 'Nanette' (ננת'ה) featuring a large stylized logo and the text 'לחם, אהבה ודמיון' and 'אדואר וקארולין'.

מלוטש מאד, אך ההפתעה הגדולה של לחם, אהבה ודמיון היא דחאק גינה לולוברגיידה המרגישה עצמה בבגדי הקרעים בהרבה יותר בטוב מאשר בשמלות הערב המגרות-ככבי כול שלבשה בסרטיה אחרים. היא ממש משחקת.

בקצרה

אדואר וקארולין. זוג צעיר, ריב והתפיסות. אחת הסאטירות המצוינות של ה עינה, דינאל ז'לן, אן ורנון.

הירח הוא כחל. זוג צעיר, ריב והתפיסות. קומדיה אמריקאית. ויליאם הולדן, מגי מקאמרה.

שלו מית. ניצבים ישראלים (עזריה רפפורט) וכוכבי הוליווד (ריטה היוררת) בי עסטנו מטופש של דבר-שני ושדיים.

יומן החדשות

הגולה בדמי הליה

הטלפון במשטרת בברלי הילס, הפרבר ה אריסטוקרטי של לוס אנג'לס, בו מתגוררים מרבית השחקנים החשובים, צלצל באחד מימי השבוע שעבר. מודיע מסר: המולה נוראה בוקעת באישון לילה מאחד הבתים והשכנים מבקשים להפסיק את הרעש. השוטר אשר נהג במכוניתו אל הבית מצא בתוכו חבורה עליוזה: פד-מקמאריי תוקע בקלא-רינט, טוני מארטיץ פורט על הפסנתר, דן דיילי גושף בטרומבון, קרק דאגלס מכה בתופים וגי בני מנגן בכנורו המפורסם. לא הועילו טענות החמשיה, כי הם חוזרים על תכנית טלביזיה ושאיין להם פנאי לנגן במשך היום. הם נאלצו להניח לשכנים לישון במנוחה.

פרדי מילס, לשעבר אלוף העולם בהתאגרפות (משקל חצי כבד) עסק, מאז נטש את הוירה, במקצועות שונים: כתב ספורט, בעל

סרטים

ללא קשר הגיוני

מפתח הזהב הוא סרט ישראלי הצופן הפתעות. ההפתעה הגדולה הראשונה היא לשונו — אנגלית (במבטא אמריקאי). השנייה — הפירת באר בנגב (!) ואחרי שהפרו באר בנגב זה שיש בו בצות (!!) מניחים צנורות ומושכים לשם מים מהצפון. הצנורות הם צנורות הנפט מוצול-חיפה, והבנות דומות מאד לבנות של שער הגולן.

הטכניקה של הביצועי משיבוע רצין אבל הסרט כולו הוא הדבקת צילומים נאים זה אל זה, ללא קשר הגיוני ברור.

נקודת מבנה

האיטלקים נתנו לעילם את הניאוריאליוזם, בטיורה של סרטים קודרים, החל מרומא עיר פרות. בשנים האחרונות הגדישו את הסאה: את מקומה של אנה מאגיאני, שחקנית, תפשו סילבאנה מנגאנו, בובה וסילבאנה פאמפאניני, כניל. לרגע נדמה כי הקולנוע האיטלקי ששקע בסרטי ערחה ומזומטים, איבד את חיוניותו האמנותית, פנה מן העממיות אל ההמוניות.

אולם עם לחם, אהבה ודמיון תחזור האמינה בסרט האיטלקי גם ללבוות הספקנים ביותר. כי הסרט הנו קומדיה ניאוריאלית סית נחמדה, פשוטה ועממית, המסמנת, אפי ער, נקודת מפנה בקולנוע האיטלקי, למרות שאינה יצירה גדולה.

גינה מושקת. זהו מעשה במספר משטרה נמוך (ויטוריו דה'סיקה) המוצב לכפר נידח בהרים, פוגש שם בשתי נשים: האחת איכרה פשוטה שבפשוטות (גינה לו לוברגיידה), יחסנית יפת תואר, והשנייה אשה משכילה — המילדת המקומית. יחסיו אל שתי הנשים הללו, שכל אחת מהן מושכת אותו לפי דרכה, מתוארים בהומור דקיק ופשוט

הסרט עובד בצרפת.

צלב, דובים ואשכוליות

כיוודעברית נוסף נתגלה בישוף חיפה, נצרת והגליל (לאורתודוכסים) ג'ורג' חכים בביקורו האחרון במשרד ראש הממשלה חתם את עמו באותיות עבריות, אליהן צרף צלב. ליתר בטחון חתם מן העבר השני גם את חו"א אך - באנגלית.

רעיית ציר ישראל ברנגון, ברכה הכהן, הידועה יותר בשמה הטרומונישואי ברכה (אחד ודורו) חכמה, התחילה להקדיש את זמנה הפנוי למבצע חשוב: הנחלת הלשון העברית לילדי 200 יהודי בורמה.

שגריר ישראל באוסטרה, מיכאל קימרי, הקדיש את זמנו הפנוי למבצע אחר: איסוף חיות קטניות לגן החיות הירושלמי. שללו של קימרי עד כה: שלושה דובים עתורים וזוג דובי-ניסרוחצים.

עיס קו של הספר 'שלוש אש' בעיניו הירושלמיים, טיול ברחובותיה, הופרע בשבע שער על ידי עצמן: אש התעכב משך רבע שעה ליד דוכן רוכלים, הסביר לרוכל, בעזרת חישובי לירות-היללים כי ה' מחיר (170 פרוטה) שלקח ממנו הרוכל עבור שתי אשכ ליות גבוה מזה המקבל בניו ירק.

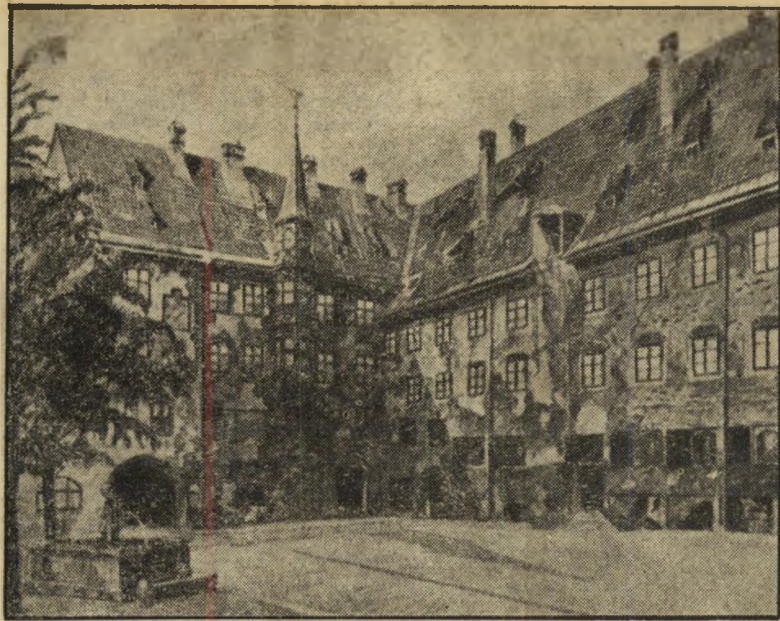
את חילופי המכתבים המרירים בין הני הלת תיאטרון אהל לבין מבקרו התיאטרוני התובעני של הארץ, ד"ר חיים נחמן ביאליק, ואתרונו בהצעה מחודשת: 'אם ההצגה הבהא של האהל תהיה גרועה כמו מתחת לגשר, אדפיס את ביקורתי עליה במסגרת שחרה'!

יותר מתונה היתה דעתו של צייר הריי שומים אביגדור אריבא, כשחזר מסדרות תערוכות אותן הציג בארצות סקנדינביה. כי בשבדיה גילה אריבא חדשה מדי הימה: הנובוקרים האמנתיים בממלכה צפון גית זו מקבלים משכרת ממשלתית - רדי שלא יוכלו לשהדם.

קצין ותלמידי חכמים

היינריך הופמן, צלם-החצר של אדוקף היטלר, פרסם השבוע את ספר זכרונו תיו רב-הגליונים, הופמן, שלא הסתפק בגליוניו, קישר את הספר גם כקטעי הערצה רבים לפיתוח. אחד מהם דן בכשרונו האומנותי של היטלר, שהיה לדעת הופמן, צייר בצבעי-מים בחסד עליין, אם כי נכשל בכתיבת הכניסה לאקדמית ואמנות בינה. אחת ההכחות שהפמן מביא לדעתו זו: תמונתו של היטלר, כזאת של 'בית וחי צר במינכן' (ראה תמונה) נמכרו ב-1944 במחיר 10 אלפים לירות האחת.

האחד: דוד בן-גוריון.

ציורו של אדוקף היטלר: 'בית וחצר במינכן'

כשלוך ב-10,000 לירות

עיתונאי ועונות נישואין

כתבי-החץ אריה גלבלום שהתחיל את עלייתו ככתב-כוכב במשרדו הירושלמי של הארץ, החליט לחזור למחצבתו. אחר עשר שנים של היותו כתב הארץ בלונדון, תל-אביב וניו-יורק, שב גלבלום לבירה, הפעם כעורך יומון הפרוגרסיביים, זמנים, איתו שימש משך השנה האחרונה ככתב בניו-יורק.

בנושא אחר עסק הרצל רוזנבלום, עורכו העיקרי של ידיעות אחרונות: הוא פיתח תיאוריה על עונת הנישואין בחיי ה' אדם: מגיל 20 עד 30 מתחתן גבר מתוך אהבה, מ-30 עד 40 מתוך חשבון כספי, מ-40 עד 50 כדי לזכות באחות רוזמניה, מ-50 עד 60 כדי שיהיה לו משהו שיעשה סדר בבית.

מלבד זאת העלה והזכיר ר ונבלום, השבוע, אימרתו של עיתונאי אחר, זאב ז'בוטינסקי, שקי, שהביע פעם את דעתו כי לכל עיתונאי ישנן רק מאמר אחד ויחיד וכל אשר אנו (העיתונאים) עושים הוא לכתוב את אותו המאמר מאות פעמים בצורת שונות.

ואילו אחד מתלמידיו של ז'בוטינסקי, ח"כ חירות יוחנן באדר, הסביר למנחם בגין את הנקודה החיובית היחידה בעבודה שתנועת החירות טרם הגיעה לשלטון: מכיוון שכל שלטון משחית את האדם, ניצלו אנו שי חירות מסכנה זו. הגבנתו הסותרת של בגין: 'אבל כדאי להיות בשלטון כדי לתת אפשרות לאחרים ללמוד מן השגיאות (של השליט)!'!

יותר מעניינת היתה הופעתו של נספח צבאי חדש בישראל. היה זה קולונל (אלוף) משנה) רוברטו קאסולה, הנספח הצבאי האיטלקי החדש לישראל ולת רכיה. במסגרת קוקטייל בחווילת ציר איטליה לישראל, המרקו קמפומזה די קמפלטורה, שיבת ה' קולונל את צה"ל ואת הקצינים היהודים גבוהים* ששרתו בצבא איטליה הפשיסטי עד הפעלת חוקי ההפליה הגזעניים.

קצין אחר, מפקח המשטרה יחזקאל סהר, בא לאסיפת-היגוד של האגודה למען האסיר והעבריין, התיישב ליד דלת היציאה, מוכן להתחמק בשעת הנאומים, אך נגרר בעל כור' חו לשולחן-הנשיאות. אמרו כולאיו, אנשי שירות בתי-הסוהר: 'אנחנו לא רגילים לש' אול אדם איפה הוא רצה לשבת...'

באותה הזדמנות השתמש בידוע תיו מי שהיה בח ריישיבה ירושלמי הנהו כיום ה' יועץ המשפטי של הממשלה, חיים כהן, מי חבר חוק העבירות נגד המדינה: כשציטט תלמיד חכם אחר, חניך ישיבת טבריה בכור שיטריית, פסוק מן הגמרא, שנה בו במלי טתיפה, תיקן אותו כהן, בנו של רב גרמני.

* אחד מהם, לפי הנחה מקובלת, היה היהודי-למחצה מרשל איטלו בלבו, מראשי המצעד על רומא ב-1922, שר תעופה שניצח אישית על טיסות המוניות וארוכות-טווח כרומא - ריו-דה-ז'ניירו ורומא - ציקגו (1933), מושל לוב שנהג, בטעות, מעל ל' טברוק כשתיחתני נגד-איריים איטלקיים חשבו את מטוסו למטוס בריטי.

שנאה עצמית

בתל-אביב נוסד חוג נוער למלחמה ב' משקאות חריפים, בראשותו של צער בשם אברהם קוניאק.

חמורבוס

במושב הראדום בגליל, רכב מורה על המורו מדי יום ביומו לבית-הספר, הגיש חשבון של הוצאות הנסיעה למשרד החינוך, טען כי החמור אינו נבדל מאוטובוס, קיבל השבוע הקצבה של 8 לירות לחודש לטיפול בחמור.

שמוש חיצוני

בירושלים, הבחינה ההנהלה האדמיניסטרטיבית של משרד-האוצר כי כמיות גדולות של נייר דק נעלמות מן המשרדים, שבות ומופיעות בסלר-האשפה של בתי השימוש. העבירה בין הפקידים חוזר: 'הנייר הדק הוא מצרך ייבוא יקר! הש' תמשו בו לכתיבה בלבד!'!

נוער הזהב

בגדריה, נכנס אדם לאכסניית-הנוער, ביקש מקום-לינה, מסר כי הוא בן 68, טען: 'העיקר זה לא הגיל אלא רוח-הנוער' המפעמת באדם!'!

רוח הנבואה

בתל-אביב, ישב צעיר באולם בית-המשפט, חכה לתורו להישפט על עבירת-תנועה, כעס על שכנו לספסל, שפטסה ללא הרף, פלט חמש מלים: 'כאן לא מדברים, רק משלמים!'! נקנס בו במקום חמש לירות על ביוון בית-הדין.

הבטחה והגשמה

במעברת לוד, נשא משה שרעבי, המכונה בשם משיח, נאום ארוך לפני שכניו, ניבא כי אלהים יעניש את בני-ישראל על כפי' רתם בדת, ישלח בהם בצורת קשה, ואלץ להמלט עוד באותו ערב לבניין בית-הספר סמוך, לאחר שהרס הגשם השוטף את בדונו.

העין הפקוחה

בכאר-שבע, נמלט מחמד אברסעיד שתום העין, שנאסר בהברחת אפיוס, מבית-ה' כלא, נתפס כעבור יומיים, לאחר שפנו השלטונות אל אשתו, אמרו לה כי משרד הבריאות הכין בשבילו עין מלאכותית, ה' צאו מפיה את מקום המצאו.

JAWOHL!

בחיפה, ביקש עולה מעיראק, פקיד של סניף הבנק הלאומי על הרה-כרמל, ללמוד גרמנית, הסביר: 'זוהי הדרך היחידה בה איכל לשרת את הלקוחות!'!

תשבץ 894

מאונך: 1. נכנעה ראשונה לכוחות ה' הגנה; 4. בה ארץ אסון-השנה; 8. סוחר; 10. בו עוסק בוחן; 12. אריג; 13. האם שמה נגדו מאשור? 16. הדרך הקצרה בין שתי נקודות; 17. שם נערה; 19. יסוד חימי; 20. הוא מתעבר בשנה מעוברת; 21. בן-ציון; 23. קורה זו דרושה לכל אדם; 24. מושב ליד חדרה; 26. עשרה מט' רים מרובעים; 27. מחויק, לעתים, חלב; 29. בראשו, שמחה בלאס; 31. בעל נרקיס וגולדמונד; 33. המוצר של בית-החרושת דגניה; 35. עיר כוהני שאול; 36. תנועה לאחור, גרועה מנסיגה; 38. סוד; 39. ה' מיתה על-ידי מניעת אויר לנשימה; 41. בה הוקמה הרפובליקה הגרמנית; 43. אות ותועה; 44. לא הוא העיקר.

מאונך: 1. תבלין; 2. בהמת-משא; 3. מכה בעין; 5. אין לאורן, יש לתדהר; 6. שכיב אש; 7. דויד בן-גוריון, כיום; 8. כרמו של יוחנן בן-זכאי; 9. שליט רומאי; 11. שם פרטי ערבי; 14. כיצד בגרמנית; 15. יום ניסן בו חל ערב פסח; 18. מושבה גלילית; 20. אחת האצבעות; 22. חלון קטן; 23. יחידות מטבע

Crossword grid with numbers 1-43 indicating starting points for words.

ארצישראלית; 25. הפסקה; 28. אסור לו לבוא בקהל ישראל; 30. מקור הסיגאר; 31. כן; 32. סגנו של היטלר; 34. כלי עבודה חקלאי; 36. ...שליח-שביו; 37. ... והדר; 40. הפרק ה-49 לפני סוף ספר תהלים; 42. שנה, באנגלית;

פרסי פרסי, מסדה - לפותרי תשבץ 891

אלה איתן, ירושלים, שטראוס 10; יצחק זיו, תל-אביב, דיונגוף 25; דן כרמל, בית השיטה.

פרסי ארנקי צ. בר (תל-אביב), נחלת-בנימין 11) לפותרי תשבץ 890.

אליעזר נוה, ראשון לציון, רחוב רש"י, ציפורה פלברט, רמת-גן, החיכון 38.

פרסי ארנקי צ. בר לפותרי תשבץ 891

יונה זהבי, תל-אביב, ארנון 11, אצל צוקרמן; זמירה פראוד, רמת-יצחק, חצור 3.

כיצד אפשר לבקר

בנקפרי

מסביר בתמו המשיטט של העמוד הזה באיורו, עמוס קינן ברשימה הבאה. עמוס, שבינה ליד שני ימים באיטליה, התרבו הפעם בנאפולי, העיר אשר די לראותה ולמנות ובקפרי, המקום העליון ביותר באיטליה, בו אפשר לבלות לצלילי מוסיקה, תוך גמול את יין ופיהותיבתכמים החדות עם בחורי קפרי

אני אשה חפשיה, אתה יודע, גם בעלי מבין זאת. לא איכפת לה ששמעתי.

אני חוזר למאורת באכוס. אומברטו יצא להראות לאשת המיליונר את ארמון טיבריוס בלילה. כל הקהל שר וצורח בהתלהבות. לי שחע אני נוכח שאני יודע ומכיר את כל שירי נאפולי. השמן מקיש בחוף, הסקוטי רוקע ברגליו, השחודית מכה במצולתים נושנות. כולנו צועדים חבוקים אל ביתה של סניורה פרארו. מי שלם? אלוהים ישלם לו כגמור לו.

חלום כל נערה

וזהו, כמובן, רק ההתחלה. אף על פי שקפרי הנו אי קטן שבקטנים, יעברו ימים רבים עד שתגלה את כל סינות התמור הזוררות בו. כל בית וסגנונו המיוחד, קישוטי הקטנטנים, שלטי הקרמיקה שלו, מרפסותיו הצחות, עמודיו הנאים. ואם תרד במורד התלול אל המארינה פיקולה, יתגלה לעיניך המראה המפורסם שלה, הפאראליוניו — שני הצוקים המתנשאים מתוך הים בצדו של האי. ולאחר זאת, עלה על ראש הפסגה, אל ארץ מונו העתיק של טיבריוס, צעד על רצפות הפסיפס העתיקות בין מכיתות העמודים ושבתי הקשתות אל הטרכה התלויה על בלר מה, על פי תהומות, והשלך אבן למטה אל הים — השטוח כמה מאות מטרים מתחתך. אין ספק שטיבריוס ידע לבחור לו את ה"מקום בו עשה מעשים אשר לא ייעשו, שלא נכתבו על ספר הישר. ואם תרד אחר אל מערת התכלת, בסירת מנוע, ותכנס אל אחת הדוגיות הממתניות על פתחה, ותשתחש על קרקע הדוגית כאשר תכנס בסכנת נפשות ושקשוק שלשלאות בעד הפתח הצר, ואחר תתנער ותתפלא לשפע התכלת הקורנת וזו הרת ממעמקים ומכל צד — בודאי שלא תשכח את קפרי.

וכשם שאי אפשר שלא לשמוח בקפרי, כך ארפאשר שלא לקנות שם. בשום מקום באירופה לא ראיתי נעלים כה נאות, סנדלים כה מעוננים ושפע של שמלות קש ומשי, לעוזל. והכל ערוך כה בטוב טעם ללא שמץ של זולות, כי בני קפרי הם סוחרים מצויינים. בקיצור — זהו זהו חלומה של כל נערה בארץ.

בעיות הכלכלה של קפרי אינן מסובכות, ולואיגי יודע את אשר לפניו. בבוקר, כאשר ירדתי אל המארינה גרונדה לשוב אל נאפולי, בעוד הכורמים והיוגבים והספנים יוצאים איש לעבודתו, ישן לו לואיגי שנת שרשים. ב"ערב יקום, יתח את הסחטר על חזהו הרחב, ובעין הנגז יבחין בטרפו בין כל קהל התיירים בפאיצה, ויסתער עליו בידידות. ואומברטו — הוא יכון לנצח בלבה של אחת מפאלם ספרינגס, שתיהנה פגע ותשאל: זוכר, דאר לינג, את קאפרי? והוא יחייך ויאמר: שור, דארלינג, בודאי שאני זוכר. אף על פי שרק אלהים יודע מה יש לו לזכור. אבל, כמו שאמר החכם מכל אדם, אשתחיל מי ימצא אירודרצי, טרי.

על הסקוטי כאשר התחמק רגע לפני התש-לום.

יש אלוהים בשמים

עם הבקבוק החמישי, שוטח לפניך לואיגי תכנית בלוי נפלאה למחרת — דוגית קטנה, דיג, שחיה, קפיצה למערת התכלת. אשת ה"מיליונר מפאלם ספרינגס מומינה סגנו נאפולי. ליטני היא אינה מחכה שאומברטו יזמין או תה. היא נכרכת על צוארו. המיליונר מחייך חיוך גואף ומסתכל בהנאה במחזה, כדור זקן. אשתו של בעל המלון מסאכסס מתקנאת ב"אשת המיליונר, קמה ממקומה, ניגשת אל מוראלדי ונכרכת על צוארו. ראשה נח קלי לות על כתפו הרחבה, עיניה עצומות למחצה, חולמות. יהיו לה זכרונות נפלאים מקפרי. גם הנערה השחודית מוצאת לה שפה משותפת עם בינו, וגיופסה הקטן מתפק בהולנ דית. הצרפתי אינו חושש מהתחרות. השמן כולו חיוכים, כולו שמחה. הוא מביא בק"בוק כרסנני עטוף רפיה, טופח על שכמך טיפחה עצומה, שותה את מחצית הבקבוק בגמיצה אחת, מצטרף בקול לגמרי לא רע אל הזמיר, ומוזג את המחצית הנותרת לכוסות הערוכות על השולחן. לא איכפת לך ברגע זה מי ישלם אחר-כך, יש אלוהים בשמים. אשת המיליונר מונחת, מתעלפת למחצה, ב"זרועותי החזקות של אומברטו. בקפרי לא צריך לעבוד, רק הגשים עובדות בקפרי.

כן, עובדות ועוד איך. אני יוצא לשאוף אויר צח. השעה מאוחרת, אך שלש נערות איטלקיות, יחפות, במכנסים, ויפות, לעוזל, חופרות באת באדמה הקשה ומעמיסות על חמורים שקי חול. יש להן הליכה נפלאה ליחפניות-הללו, אם זוכר מישהו את סילבנה מנגנו מהאזור המר, אבל הן עובדות. הרגלים מוליכות אותך מאלהן אל ה"סאבו" — או לם הריקודים.

אני אשה חפשיה

כן, גם פה התקבצו כל החברה, בחורי חמד כולם. גבוהיקומה, דקיגורה ורחבתכתפים, עם סחדרים מתוחים היטב ומכנסים מלחים. הם יודעים את אשר לפניהם. בקפרי לא צריך לעבוד. הרומכה סוערת, ואלברטו היפה מפ"לא בלהטוטיו את האמריקאית הקשישה ב"מקצת. היא מרגישה לפתע שהנה נעשתה צעיר רה בעשר שנים, או בעשרים. היא טופפת ב"פראות, רוקעת בעקבה, מסתחררת, מרימה את שמלתה וחושפת זוג רגלים שראו זמנים יותר טובים, אך איש אינו צוחק, ואיש לא ירכל — מי מכיר אותך?

הצרפתייה הבלונדית שתויה היא מתנשקת עם פייטרו, וכלל לא איכפת לה אם לאחר זאת, לקצב הסגנו הרך, מדגוג גאנקרלו את צוארה בשפמו. פעם אחת באים לקפרי, פנינת הדרום, ארץ השמש הצוחקת, אי התכלת ה"נצחית, מולדת היין הטוב וערש האהבה. ב"פתח החשוך אומרת האמריקאית הקשישה:

הים בזוית ישרה בת כמה מאות מטרים, הלבנה כנסית סן-מיקלה, משכנו של השחודי המהולל אכסל מונתה, שפרסם את שם קפרי בעולם. המדרגות העתיקות התצובות בה, מתקופה היוונית-רומית, מוליכות עד הכנסיה הנחמדה, ומשם לכפר אנאפרי. את המראה המתגלה משם, המפרץ התכול של נאפולי, עם האי ההררי איסקיה משמאל והחזוב מ"ימין, ידע להערך פארוק, המצטיין בטעם מעודן, כידוע.

מסיבה של החברה

קפרי היא ללא ספק המקום העליון ביותר באירופה. בערב, בפאיצה, מתאספים שם כל החברה, בחורי חמד כולם. מי איננו שם? לואיגי ואומברטו, מוראלדו וגיונו, וגם ג'וזפה הקטן. מיטב נוער-הנהוב של קפרי. זוהי גקודת הזינוק לכל הרפתקאות הלילה אשר תבואנה. כאן, בפאיצה, בין כמה מאות חיי רים עיפריקיות ושבעיגוף ורעכים לעוד ועוד מכל אלה, פגשתי את הצרפתי וההולנדי דית והשחודית שהכרתי באכסנית-הנוער ב"נאפולי. מה רבת היתה השמחה, ולא פלא שחוחלט לחוג את הפגישה. למרבה הפלא, הרגישו בזאת גם לואיגי, אומברטו וכל ה"חברות. בהבעת-הפנים הידידותית והגעועה שבועלים נגשו אלינו והחלו לשוחח על דא ועל הא, סחם שיחה נעימה. הם דברו אנג"לית, צרפתית, גרמנית ואפילו שחודית. כאשר הציעו לנו, כעבור שעה ארוכה, להילחם אליהם למסיבה צנועה על כוסיית קטנה במ"קום חמוד, לא חש איש בפח המסחרי שמ"אחורי הפתיון הידידותי. כי בני קפרי הם הסוחרים הטובים בעולם. רק אני, הישראלי, ידעתי מי ישלם, אך איש לא האמין לי.

נוקק די באקקי", מאורת באכוס, היא מאורה אפלה, מוארת באורות צבעוניים, ש"קירותיהם מכוסים ציורים נהמדים וכתובות בשבעים לשון, מחוץ לעברית. היה על ל"איגי לקרוך אך קריצה קלה שבקלות לבעל-הבית השמן, ומיד הופיעו על שולחנו שני בקבוקי יין קפרי. לואיגי פתח את הבקבוקים בתנועה מקצועית מעודנת, והערה את היין לכוסות בתשחה אמיתית. לא יכולתי שלא לשמוח את.

— מוסיקה! — קרא השמן וספק כף אל כף. כהרף-עין החלו שני הגיטריסטים בפניה לפרוף את הקאצונות הנאפוליטניות. זמר רזה, בעל סיקה מחודדת ורעמת-ארי, החל לסלסל רכות, נוגות. המיליונר מפאלם ספרינגס, שישב בשולחן ממול, חייך חיוך עקום — מן הסתם נוכר בימים בהם היה מוכר עתוננים ברחוב. על שפתי אשתו הופיעה נהרה שמימית, ואומברטו הזריז מיהר להצ"טרף אל שולחנם. כאן הכל חפשי, עליו, ידי דותי, משתפך, כמו במסיבה של החברה. איש טופח על שכם חברו. ואתה כה שמח שלואיגי קורא את מחשבות לבך ומניח עוד שני בק"בוקים על השולחן. רוח היין מועיק אל שול"חננו את הסקוטי וידידו האוסטרלי — אנתנו באמת חברה בינלאומית. לא יכולתי לנעום

ביום שמש אחד נאה וצה, אחר הצהרים, הגעתי לקפרי — אחד מעורקי הכלכלה ה"חיוניים של איטליה, שהתפרסם בעולם בשל טיבריוס, אכסל מונתה, פארוק, וגם בשל דברים אחרים שבהם עוד יזכור.

כל הרוצה לדעת מדוע ואיך הגעתי לקפרי, הרשות בידו. יום אחד, לאחר שישבתי למע"לה מחודשימים ישיבה של אונס בשווייץ, נוכחתי כי הגשם, הערפל וההרים המושל"גים גוסכים עלי קדרות ושממון. על"כן קמתי וצררתי את כל אשר לי בתרמיליגב קטן, הצטיידתי בשמונה דולר והחלתי לעשות טרמפ של שבועימים באיטליה. ואמנם את ה"1000 וכמה מאות הקילומטרים המפורדים בין ציריך ונאפולי עשיתי בארבעה ימים, רטוב כחתול, מוטל למעצבה על כבישים נשכחים, או מגמא מרחקים במהירות של 130 לשעה עם כל מיני הנהגים שבעולם — שנים תחרני מכוניות-מירון, אחד סוכנינוסע שדהר מפיא"צנצה למודנה לראות את ארוסותו, ואחר ש"ברח מאשתו במודנה אל אחת טובה ממנה כבולוניה, ועוד כל מיני אנשים טובים המר כנים לאסוף כל ה"יך ובלבד שתהיה להם חברה. בארבעת הימים הנפלאים האלה, כ"אכה נאפולי, התפרנסתי מלחם, גבינת-מ"צארללה, זיתים ולגימה של קיאנטי פה ושם, עד שנגלתה לפני אותה עיר אשר די לראותה ולמות.

400 עולים. 400 יורדים

מנאפולי דרומה משתרע עולם שונה לח"לוטין, נאפולי דומה בדיוק ליפו של הזמנים הטובים, משופעת בסימטאות צרות להפליא ותולדות עד מאד, אשר לרחבן תלויים כבסים דהיים לכל מלוא העין, ולארכן פושטים עליך ילדים מבקשי-בקשוי ומבוגרים מבק"שירסיגריית וטיפוסים המציעים לך בזל-החול"כל סחורה תחת השמש — משעונים מוכ"רחים ועד סיגריות מוברחות, אותם הם שול"פים מהמקומות המוצנעים ביותר, ביחוד אם הם נשים. את התערובת החריפה הזאת של צבעים, ריחות, המולה ותרדפה צריך לחוש, ואין לתאר. אולם איזה ישראלי אינו מכיר את נאפולי? סוף סוף, אחת לעשרה ימים בערך נקחים אל נאפולי 400 ישראלים העור לים לאירופה, ו"400 היורדים ארצה.

מחיר ההפלגה מנאפולי לקפרי 750 ליר"טות, אולם עוף-השמים הולך לאזני שמועה כי מסורנטו המחיר הוא 140. תפסתי טרמפ, דרך ביקור בחורבות פומפיאה, לסורנטו. ו"ביום שמש נאה וצה, כאמור, אחרי הצהרים, הגעתי לקפרי.

בפוניקולארה, רכבת כבל, אתה מגיע מה"מארינה גרונדה אל קפרי הכפר, ושם, בין בתי המלון המהודרים, משכנם של מיליונרים ב"אחד מירחי-הדבש שלהם, תוכל למצוא את המלון הוול ביותר בכל איטליה, זול אפילו מאכסנית-נוער — אצל סיניורה פרארו. נות"רו כמה שעות עד לשקיעת החמה. מרחוק, על ראש צוק תלול ונורא, המשתפר אל

בולענת) את בן(ת) זוגך בעת נשיקותיך

(יב) נושק(ת) טובעני(ת)

כטביע(ה) את בך(ת) זוגך בעת נשיקותיך.

2. מה הוא האורך הממוצע של נשיקותיך ?

- (א) חצי שנייה
- (ב) שנייה
- (ג) שלוש שניות
- (ד) חמש שניות
- (ה) עשר שניות
- (ו) שלושים שניות
- (ז) דקה
- (ח) דקותיים
- (ט) חמש דקות
- (י) עשר דקות

3. מה הוא ריווח וקצב נשיקותיך ?

- (א) מארש אבל
- (ב) קל ואיטי
- (ג) רומבה
- (ד) קצב החאלס
- (ה) מכונת-ירייה
- (ו) תנועה מתחדת.

4. מה הוא המיקום המימוסי לנשיקותיך ?

- (א) סיבוב מלא
- (ב) חטיסה מן-הצד
- (ג) מלמלה למטה
- (ד) האגף השמאלי
- (ה) האגף הימני
- (ו) הישר לשפתיים.

5. איזה רקע את(ה) מכבר(ת), בדרך כלל ?

- (א) קולנוע

- (ב) שטנית
- (ג) סקרנית
- (ד) נלהבת
- (ה) תאוותנית
- (ו) סתייגת
- (ז) מלאה-תקווה
- (ח) מלאה-כבוד
- (ט) חסרת-יחס
- (י) רכה.

7. מה הוא סוג נשיקותיך המקובל ?

- (א) מאוחר
- (ב) יבש
- (ג) מימי
- (ד) מחשמל.

8. כיצד היית מגדיר(ה) את נשיקותיך ?

- (א) קטנות
- (ב) קרירות
- (ג) פושרות
- (ד) חמימות
- (ה) חמות
- (ו) רותחות.

9. באיזה מצב את(ה) מכבר(ת) לנשק ?

- (א) בישיבה
- (ב) בהטיה
- (ג) בעמידה
- (ד) ברקוד.

10. וככסוף — כיצד את(ה) מגיב(ה) לנשיקה ?

- (א) ככה-ככה

אנשי כמעט-המרע האמריקאיים כבר בחנו את כל הדרכים לקביעת אויבי האדם — התעפי קודמו המקצועית, חינו החברתיים, נמיתו המלווה — ובמובן התנהגותי המינית. כשר כונו שעבר החלמי להוסיף נרדף נוסף למבחני האופי: את מבחן הנשיקות. וכך כתב המדעני לביכול שעריך את מבחן הנשיקות: "נשיקות מגלות את הכל לבן-האדם אישיות-של-נשיקות, כפי שיש לו אישיות-שדקה או אישיות-של-חלבה. נשיקה יכולה לגלות אלה עובדות איווה

האופי שלך מתגלה בנשיקות

האופי שלך. את(ה) נישק(ת) — ומסניף(ת) את עצמך (זה ריווח, כמובן). אבל, כיצד אפשר לבחון נשיקה? קודם איך אפשר לנשיקה יש רוחם לאורך, עצמה ולחץ, מיקום ואיתור, בין השאר נשיקה מוכרת יחד התנגות, הזמנה הנשיקותי לבן (עמודי) במבחן הנשיקות (וגלה) רבדים אודות עצמך עליהם לא חלמת מעולם? בין אם אותו-נשיקומדען זרק וכן אם לאו, כדאי לעמוד במבחן, אם לא יועיל, גם לא יזיק, אם אתה לא נשקת מעודך, אתה(ה) יכול(ה) לעמוד במבחן בכל זאת, הרי במזה שלמחות חלמת פעם עליהן. ועכשיו למציאות: לכל שאלה מספר תשובות ברורה. ספקי בעיגול את התשובה המתאימה לך. אחר הפוך(ה) עמוד זה וקראי את אויביך — כפי שהוא מתגלה בנשיקות.

1. מה הוא אופי נשיקותיך ?

- (א) משתמט(ת) מנשיקות. נושק(ת) מעט ככל האפשר.
- (ב) רודף(ת) נשיקות. נושק(ת) בפילה הקלה ביותר.
- (ג) מזוייפ(ת) נשיקות. נושק(ת) את אלה שאת(ה) אינך אוהב(ת).
- (ד) נושק(ת) סטפסנונית. נושק(ת) ומדויעה) לאחרים(ות).
- (ה) נושק(ת) לחצוני(ת). נושק(ת) בעוצמה רבה.
- (ו) שונא(ת) נשיקות. טמט מתעבת(ת) נשיקות.
- (ז) נושק(ת) מרתון. שובר(ת) שיאי זמן בעת נשיקותיך.
- (ח) נושק(ת) רעדן(ת). מתחרר(ת) מהתרגשות בעת נשיקותיך.
- (ט) נושק(ת) חוסא(ת). נושק(ת) תוך הרגשת אשמה.
- (י) נושק(ת) חולמנית(ת). עוצם(ת) עיניך בעת נשיקותיך.
- (יא) נושק(ת) סורף(ת).

- (ב) מתהרהר(ת)
- (ג) מתלהט(ת)
- (ד) מסתחרר(ת)
- (ה) מתרגש(ת)
- (ו) מתעלפ(ת).

הערה לעניין:

כדי לבדוק את האופי שלו (או שלה), כפי שהוא מתבטא בנשיקות, כל שעליך לעשות הוא לקחת מבחן זה ולהשתמש בו כיומן

6. באיזו רוח את(ה) נושק(ת), ברגיל ?

- (א) מלאכית

ס.א.ו.ס.ט. סוף

1. מה הוא אופי נשיקותיך ?	2. מה הוא האורך הממוצע של נשיקותיך ?	3. מה הוא ריווח וקצב נשיקותיך ?	4. מה הוא המיקום המימוסי לנשיקותיך ?	5. איזה רקע את(ה) מכבר(ת), בדרך כלל ?	6. באיזו רוח את(ה) נושק(ת), ברגיל ?
(א) משתמט(ת) מנשיקות. נושק(ת) מעט ככל האפשר.	(א) חצי שנייה	(א) מארש אבל	(א) סיבוב מלא	(א) קולנוע	(א) מלאכית
(ב) רודף(ת) נשיקות. נושק(ת) בפילה הקלה ביותר.	(ב) שנייה	(ב) קל ואיטי	(ב) חטיסה מן-הצד	(ב) מתהרהר(ת)	(ב) מתהרהר(ת)
(ג) מזוייפ(ת) נשיקות. נושק(ת) את אלה שאת(ה) אינך אוהב(ת).	(ג) שלוש שניות	(ג) רומבה	(ג) מלמלה למטה	(ג) מתלהט(ת)	(ג) מתלהט(ת)
(ד) נושק(ת) סטפסנונית. נושק(ת) ומדויעה) לאחרים(ות).	(ד) חמש שניות	(ד) קצב החאלס	(ד) האגף השמאלי	(ד) מסתחרר(ת)	(ד) מסתחרר(ת)
(ה) נושק(ת) לחצוני(ת). נושק(ת) בעוצמה רבה.	(ה) עשר שניות	(ה) מכונת-ירייה	(ה) האגף הימני	(ה) מתרגש(ת)	(ה) מתרגש(ת)
(ו) שונא(ת) נשיקות. טמט מתעבת(ת) נשיקות.	(ו) שלושים שניות	(ו) תנועה מתחדת.	(ו) הישר לשפתיים.	(ו) מתעלפ(ת).	(ו) מתעלפ(ת).
(ז) נושק(ת) מרתון. שובר(ת) שיאי זמן בעת נשיקותיך.	(ז) דקה				
(ח) נושק(ת) רעדן(ת). מתחרר(ת) מהתרגשות בעת נשיקותיך.	(ח) דקותיים				
(ט) נושק(ת) חוסא(ת). נושק(ת) תוך הרגשת אשמה.	(ט) חמש דקות				
(י) נושק(ת) חולמנית(ת). עוצם(ת) עיניך בעת נשיקותיך.	(י) עשר דקות				
(יא) נושק(ת) סורף(ת).					